

PORILAINEN

Syyskuu 3 2020

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Prikaatikenraali
Mika Kallioma
Varapuheenjohtaja
Markku Heinonen

taloudenhoitaja
Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Ari-Pekka Väänänen
puh. 0299800 (vaihe)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Sanna Närä
Annu Porttila

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Seija Heiska
Kari Nummila
Markku Heinonen
Tuula Rahkonen
Asko Tanhuanpää
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
simo.nummi@
mainosnummi.inet.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilt@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Suomen Uusiokuori Oy

PORILAINEN

Syyskuu

3

2020

Paikallispuo-
lustusharjoitus
Kokkolassa

s. 12

Kaikki
viestivät
s. 26

Sisältö

Vala- ja vakuutustilaisuudet	4
Kauhava Air Show	6
Suojelujoukkojen valtakunnallinen kouluttaja	8
Sotilaspoliisikoulutus annetaan Säkylässä	10
Puolustuskiinteistöt - yhdessä enemmän	14
Talvisodan muistomerkki Niinisalossa	18
Varusmiesgallup	19
Kolumni	20
Vanha Porilainen	22
Ajankohtaista Lounais-Suomen aluetoimistolta	24
Sotilaskoti	28
Kiltasivut	30-42

Kansikuva: Puolustusvoimat/Pasi Lindroos

Kiltatoiminta paikallispuolustuksen ytimessä

Teksti: Eversti Riku Suikkanen Kuva: Puolustusvoimat/Pasi Lindroos

Tätä kirjoittaessa harjoitusjoukot ovat palaa-
massa kotivarsunkuntiin ja reserviläiset kotiu-
tumassa Porin prikaatin johtamasta Kokkola
20 -paikallispuolustusharjoituksesta.

Vaikka Kokkola kuuluu Porin prikaatin nykyi-
seen toiminta-alueeseen; viisi maakuntaa Varsinais-
Suomesta Keski-Pohjanmaahan, ei se kuitenkaan
kuulu perinteisimpiin Porilaisten harjoitusalueisiin.
Lisäksi pääosa alueen asevelvollisista menee varus-
miespalvelukseen Kainuun prikaatiin Kajaaniin tai
Uudenmaan prikaatiin Tammisaareen. Yhtäläistä
menneisyyttä tosin löytyy sekä Kokkolan kaupun-
gin että Porin prikaatin historiasta. Ruotsin kunin-
gas **Kustaa II Adolf** perusti Kokkolan kaupungin
1620 ja kuusi vuotta myöhemmin Kuninkaallisen
Porin Rykmentin.

Samalla viikolla, kun Kokkola vietti 400-vuotis-
juhlaansa, näkyivät harjoitusjoukot niin Kokkolan
kaupungissa ja sen lähialueilla kuin myös paikalli-
sissa lehdissä, radiossa ja muissa medianavissa.
Tietoisuus paikallispuolustuksesta ja Porin prikaa-
tin vastuusta siihen myös Keski-Pohjanmaan alu-
eella meni harppauksen eteenpäin. Viimeistään nyt
harjoitukseen osallistuneille valkeni myös alueen
merkitys niin koko Suomelle kuin kansainvälises-
tikin. Paikalliset sen kyllä ymmärtävät. Tämä näkyi
maakuntajoukkojen vuosien harjoittelussa hioutu-
neena toimintana, paikallisten viranomaisten, kun-
tien ja yritysten halukkuutena ja aktiivisena osallis-

tumisena sekä paikallisten asukkaiden positiivisena
suhtautumisena harjoitukseen. Toivon Kokkolalle
ja Porin prikaatille hyvää yhteistyötä jatkossakin,
vaikka seuraavaksi 400 vuodeksi!

Normaalioloissa paikallispuolustuksen yksi tärkeä
tehtävä on osoittaa kansalaisten maanpuolustus-
henkeä ja -tahtoa sotilaallisen pidäkkeen pitämi-
seksi korkealla. Sotilaallinen pidäke tarkoittaa
kynnyksen nostamista mahdollisimman ylös sitä
vastaan, että joku suunnittelisi tai käyttäisi, syys-
tä tai toisesta, sotilaallista voimaa Suomea vastaan.
Kaikki maanpuolustuksen eteen tehtävä työ, on se
sitten puolustusvoimien harjoittelua, vapaaehtoista
maanpuolustuskoulutusta, poikkeusolojen varau-
tumista, tai maanpuolustusjärjestöjen toimintaa,
osoittaa tätä henkeä ja tahtoa. Laajemmin ajateltu-
na sitä on myös kaikki se yhteistoiminta, jota puo-
lustusvoimat tekee edellä mainittujen tahojen sekä
esimerkiksi urheiluseurojen kanssa. Näillä perus-
teilla kiltatyö on tärkeä osa sotilaallisen pidäkkeen
muodos-tamista ja maanpuolustusta.

Tämän Porilainen-lehden teemana on kiltatoiminta.
Porin prikaatin killan toiminta on paikallispuolus-
tuksen ytimessä. Uskon, että vaikka koronatilanne
haittaa totuttuja prikaatin ja killan yhteistyömuo-
toja esimerkiksi kokouksien järjestämisessä, poik-
keustilanne on omiaan vain vahvistamaan sekä
nykyisten että tulevien Porilaisten ja kiltalaisten us-
koa sekä kiltatyön että yhteistyömme tärkeyteen.

Verkossa ja varuskunnassa - 2/20 saapumiserän vala- ja vakuutustilaisuudet

Toimittanut Sanna Närä

Kuvat: Ville Vettenniemi ja Ville Unger (Niinisalo) sekä Rami Peltoniemi, Vili Koskinen ja Jonas Salminen (Säkylä)

Heinäkuun saapumiserä otettiin vastaan koronavarotoimet huomioiden erityisjärjestelyin. Yhtä lailla erityisjärjestelyt vaikuttivat sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuuksien järjestämiseen, sillä normaalisti maakunnissa pidettävät juhlalliset tilaisuudet jouduttiin siirtämään varuskunnan

porttien sisälle ja ilman yleisöä pidettäväksi. Säkylän ja Niinisalon varuskunnissa 13. ja 14. elokuuta pidettyjä tilaisuuksia pääsi seuraamaan netin välityksellä, sillä ne toteutettiin live-striminä Porin prikaatin verkkosivuille. Pääosin kesäisen aurinkoisessa säässä vietetyt tapahtumat keräsivät tuhansi-

en virtuaaliyleisön, kun varusmiesten läheiset ja muut kiinnostuneet pääsivät tunnelmaan mukaan. Yhteensä reilut 2 000 varusmiestä vanhoi sotilasvalan tai antoi sotilasvakuutuksen Porin prikaatin komentaja prikaatikenraali **Mika Kalliomaalle**. Valan ja vakuutuksen kaavojen esilukijoina toimivat

Niinisalonsotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja **Minna Mikkola** ja Säkylän sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtaja **Marja Syrjä**.

Komentaja Mika Kalliomaa korosti valapuheessaan jokaisen henkilökohtaisen panoksen merkitystä tässä poikkeuksellisessa tilanteessa: "Olemme muuttaneet toimintatapojamme koronaviruksesta johtuvat terveystilanneriskien vuoksi. Meille varusmiesten, reserviläisten ja oman henkilökunnan terveys on kaiken toiminnan lähtökohta. Haluamme kantaa myös yhteiskuntavastuunamme koronan torjunnassa varmistamalla omalta osaltamme valtion johdon ja terveydenhuollon ammattilaisten ohjeiden noudattamisen. Olemme pärjänneet hyvin, mutta tässä asiassa emme voi helittää. Onnistuminen viime kädessä lähtee meistä yksilöistä." Tammikuun saapumiserän alokkaiden kohdalla on vielä epävarmaa, toteutuvatko tilaisuudet samaan tapaan etäyhteyksin vai sallivatko koronarajoitteet yleisön mukanaolon. Porin prikaati tiedottaa asiasta lähempänä.

Lisää kuvia varuskunnan tilaisuuksista löydät Porin prikaatin Facebook-sivuilta: www.facebook.com/PorinPR/

nus oli tervetullut ja toi mielekästä vaihtelua varusmiesarkeen. Varusmiehet kertoivat lennättäjän ja mekaanikon tehtävistä sekä lentotiedustelulinjan antamasta varusmieskoulutuksesta, mutta eniten kiinnostusta herätti itse esillä ollut kalusto.

- Ollaan päästy vastaamaan useisiin Orbiter 2b:tä koskeviin kysymyksiin ja sitä vartenhan täällä ollaan, toteaa Saralahti.

Kauhavan lentokentälle tuotiin ilmailun lisäksi Porin prikaatin toimesta myös kansainvälisen toiminnan elementtejä eli pisteellä pääsi tutustumaan Suomen kansainvälisen valmiusjoukon (SKVJ) -koulutukseen evakuointitesti-

Alikersantti Saralahti pääsi Kauhavalle esittelemään itselleen tuttua minilennokki-järjestelmää.

Tapahtumakauden avaus oli kesän komiasti päättänyt Kauhava Air Show

Teksti ja kuvat: Sanna Närä

Porin prikaati oli mukana Kauhava Air Show 2020 -tapahtumassa 29.–30. elokuuta osana Maavoimien osastoa. Alun perin kesäkuulle kaavailtu tapahtuma toteutettiin koronan vuoksi vasta elokuussa hieman muutetulla ohjelmalla. Maavoimien ja sitä kautta Porin prikaatin lopullisen osallistumisen ratkaisi organisaation ohjeistus koronan varotoimien, kuten kasvomaskien käytöstä. Paikan päällä vierailleiden oli mahdollisuus paitsi ihailla lentonäytöstoimintaa

niin tutustua muun muassa prikaatin minilennokkijärjestelmään (MUAS), jonka esittelijänä toimivat pääosin varusmiehet. Maavoimien ilmailusta mukana olivat myös Utin jääkäriyksen helikopterit: Hughes MD500-kevythelikopteri ja NH90-kuljetushelikopteri, joita sai ihastella niin maassa kuin ilmassakin.

Lentotiedustelukomppanian alikersantti **Miska Saralahdelle** ja jääkäri **Markus Palmulle** viikonlopun komen-

nukin ja SKVJ-reserviläisesittelijöiden toimesta. Maavoimien osaston kyljessä toimi lisäksi Suomen Rauhanturvajaliiton esittelypiste, jossa sai kuulla kattavasti rauhanturvajien tehtävistä. Kokonaisuuden sitoi yhteen prikaatin paikalle tuoma raskas partioajoneuvo BAE SYSTEMS RG32M. Esittelyosaston vanhimpana toiminut kapteeni Janne Keskinen oli tyytyväinen viikonlopun antiin ja tapahtuman tunnelmaan.

- Huolimatta valmistelujen aikana tulleista muutoksista lopullinen toteutus pystyttiin tekemään suunnitelmien mukaan. Esittelyhenkilöstön asenne ja tekemisen taso olivat koko tapahtuman ajan kohdallaan.

Kauhava Air Show keräsin elokuun viimeisenä viikonloppuna noin 15 000 hengen yleisön, josta myös Maavoimien osasto keräsi aimo saaliin. Muutamaa sadekuuroa lukuun ottamatta kävijöitä riitti tasaisena virtana, mistä osittain käy kiittäminen osaston hyvää sijaintia. Poikkeuksellisen koronavuoden takia on mahdoton sanoa, milloin seuraavan kerran päästään jalkautumaan ihmisten pariin näissä merkeissä, mutta kun se tapahtuu on mukana aimo annos porilaishenkeä!

SKVJ:n evakuointitestinukke oli hitti myös aivan nuorimpien kävijöiden joukossa sekä painikaverina että makuualustana.

YOUR FUTURE

OUR AMMO

Through precision engineering, a dedicated workforce and careful design, Nammo offers ammunition solutions for any field of operation. Designed to meet any challenge, our munitions are created with incredible attention to detail, giving forces the edge.

Nammo

SECURING THE FUTURE

Atria[®]

FINAVIA

for smooth travelling

AKR **AKR.FI**

Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5000 Fax 020 799 5010

AUTO- JA KONELIIKE AKR OY

www.akr.fi

Sama 80 %:n maksimibonus kaikille autoillesi

Ja parastahan on, että saavutat täyden bonuksen helposti: mitä huolellisemmin ajat, sitä paremmat bonukset nappaat vakuutukseesi. Lue lisää liikennevakuutuksestamme: lahitapiola.fi/autovakuutus.

Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

MEILTÄ
SAAT
BONUSTA
s-kanava.fi

LÄHITAPIOLA
Lännen

Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona – suojelujoukkojen valtakunnallinen kouluttaja

Teksti: Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan komentaja
everstiluutnantti Jarkko Patrikainen Kuvat: Puolustusvoimat

*Suojelukomppanian varusmiehet valmiina aloittamaan
sammutushyökkäyksen savusukelluskonttiin.*

Suojelutoiminnan päämääränä on luoda riittävät valmiudet joukkojen toiminnalle CBRN-tilanteissa, ennaltaehkäistä CBRN-aseiden käyttöä ja onnettomuuksia, suojata joukkoja CBRN-aseiden ja onnettomuuksien vaikutuksilta sekä palauttaa joukkojen taistelukyky CBRN-aseiden käytön ja onnettomuuksien jälkeen. Toiminnallisesti suojele jakautuu pelastamiseen, suojelevalvontaan, puhdistamiseen ja suojautumiseen. Lyhenne CBRN tulee englanninkielisistä sanoista chemical (kemiallinen), biological (biologinen), radiological (radiologinen; säteily) ja nuclear (ydinperäinen).

Porin prikaati on toiminut puolustusvoimallisena suojele osaamiskes-

kuksena jo viiden vuoden ajan. Tänä aikana Porin prikaatiin on luotu hyvät puitteet suojeletoiminnan ja -joukkojen kouluttamiselle ja kehittämiselle.

Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan Suojelukomppania kouluttaa suojele- ja pelastusjoukkoja kaikkien puolustushaarojen ja eri toimijoiden käyttöön. Siten koulutuksessa on huomioitava eri alueiden ja kohteiden toimintaympäristöjen erityispiirteet ja vaatimukset. Koulutustehtävän laadukas täyttäminen edellyttää myös yksiköltä kiinteää yhteistoimintaa ja vuorovaikutusta sen joukko-osaston kanssa, jolle joukko ollaan tuottamassa.

Suojelujoukkojen tärkeimmät joukkotyytit ovat pelastusjoukkue ja suojelekomppania. Pelastusjoukkue on varus-

tettu ja koulutettu ensisijaisesti pelastustehtäviin, mutta niillä on kyky toteuttaa myös suojeletehtäviä. Viimeisen vuosikymmenen aikana puolustusvoimien pelastusjoukkueet on varustettu uudella kalustolla, mm. Saurus Oy:n valmistamilla keskiraskailla sammutusautoilla. Suojelukomppania on koulutettu ja varustettu ensisijaisesti suojeletehtävien toteutukseen. Tärkeimpiä tehtäviä ovat joukkojen ja johtoportaiden tukeminen suojeletiedustelulla sekä tarvittaessa henkilöstön, kaluston ja tilojen puhdistamisella. Yksikön kalustoon kuuluu mm. vuosina 2007-2010 kehitetty puhdistusajoneuvo (PUJO).

Pelastusjoukkueita on koulutettu Porin prikaatissa jo useita, mutta suojelekomppanian tuottaminen alkaa Säkylässä ensi keväänä ensimmäisen kerran. Tämän koulutustehtävän valmistelut ovat olleet jo käynnissä kuluvana vuonna. Erityisesti pyritään varmistumaan yksikön kouluttajien osaamisesta. Tähän on meillä Porin

prikaatissa hyvät edellytykset.

Vuonna 2022 Suojelukomppania tuottaa suojele erikoisosaston. Suojele erikoisosasto on varustettu ja koulutettu vaativiin suojeletiedustelutehtäviin. Joukko koulutetaan siten, että sitä voidaan käyttää kotimaan puolustuksen tehtäviin, muiden viranomaisten tukemiseen, kriisinhallintaan sekä sotilaallisen avun vastaanoton ja antamisen tehtäviin. Suojele erikoisosasto kykenee todistusvoimaisen näytteen ottamiseen sekä käytetyn aineen tunnistamiseen liikuteltavassa kenttälaboratoriossa. Viimeaikaiset kansainväliset esimerkit C-aineiden käytössä osoittavat, että on tärkeää pystyä kiistattomasti osoittamaan ja näyttämään toteen CBRN-aineiden ja aseiden käyttö.

Tämän vuoden alussa Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonaan muodostettiin osaksi pataljoonan esikuntaa organisaatio, joka nimettiin Suojelun osaamiskeskukseksi. Kokoonpanoon kuuluvat kokeneimmat suojelualan kouluttajamme ja asiantuntijamme. Osaamiskeskus toteuttaa prikaatille käsketyn suojelualan palkatun henkilöstön täydennyskoulutuksen ja tukee suojelun tutkimusta ja kehittämistä. Osaamiskeskuksen keskeisenä tehtävänä on ylläpitää valmiutta CBRN-tehtävien toteuttamiseen normaalioloissa. Porin prikaatilla onkin kyky tuntiluokassa tukea puolustusvoimien joukkoja ja muita viranomaisia vaativissa CBRN-tehtävissä. Erilaisia tehtäviä harjoittelaan muiden joukko-osastojen sekä viranomaisten kanssa säännöllisesti. Varusmiesten ja palkatun henkilöstön suojelukoulutukseen on Porin prikaatissa rakennettu hyvät puitteet. Valliston suojelu- ja pelastuskoulutusalueella pystymme kouluttamaan monipuolisesti erilaisia taitoja. Viimeisimpänä valmistuneena koulutuspaikkana on ns. LAT-koulutusalue (Live Agent Training). Alueella pystymme turvallisesti harjoittelemaan oikeilla taisteluvälineillä. Harjoittelussa käytetään laimennettua sariinia ja sinappikaasua. Koulutuskäyttöön alue saadaan vuoden 2021 aikana.

Suojelualan henkilöstöä ei ole lukumääräisesti erityisen paljon. Suurin osa suojelualan palkatusta henkilöstöstä palvelee Porin prikaatissa. Kuitenkin

lähes kaikissa joukko-osastoissa on suojelu- ja pelastusalan osaajia. Joukko-osastojen sotilaspalokunnat ovat normaalioloissa tärkeimmät alueelliset ja paikalliset pelastustoimen ja suojelun suorituskyvyt. Näin on myös Säkylässä ja Niinisalossa, joissa on kummassakin omat sotilaspalokuntansa. Erityisen tärkeää suojelun suorituskykyjen käytön ja kehittämisen kannalta on osaajien ja asiantuntijoiden verkko niin puolustusvoimissa kuin muiden viranomaisten sekä kansainvälisten kumppanien kesken.

Puolustusvoimien tutkimuslaitos on suojelun osaamiskeskukselle tärkeä kumppani. Tutkimuslaitoksen CBRN-asiantuntijat tuottavat laboratorio-palvelut sekä kykenevät tukemaan asiantuntijuudella CBRN-tilanteiden hallintaa. Tutkimuksella varmistetaan, että käsitys uhkista on ajantasainen ja että käytössä olevat menetelmät ja välineet ovat oikeat suhteessa uhkiin. Kotimainen suojelu- ja pelastusalan teollisuus ja yritykset ovat osa suojelutoimijoiden verkkoa. Suojelu- ja pelastusjoukkojen keskeisin raskas kalusto on suomalaisen Saurus Oy:n valmistamaa. Tämä mahdollistaa kaluston kunnossapidon sekä varmentaa kaluston ja materiaalin käytettävyyden.

Kansainvälinen puolustusyhteistyö on erityisen tärkeää suojelutoimintamme kehittämisessä. Tärkeimpänä kansainvälisenä kumppaninamme on Ruotsin Skyddcentrum Uumajassa. Yhteistyötä tehdään palkatun henkilöstön koulu-

tuksessa, tutkimuksessa sekä esimerkiksi materiaalihankkeissa. Yhteistyön tavoitteena on luoda kyky operoida yhdessä CBRN-tilanteessa. Yhteistyön käytännön esimerkkinä on ensi vuoden toukokuulle suunniteltu harjoitus, jossa muodostamme suomalais-ruotsalaisen suojelukomppanian ja harjoittelemme suojelutehtäviä yhdessä Varsinais-Suomen ja Satakunnan alueella.

Tärkein CBRN-aineiden käyttöä ennaltaehkäisevä tekijä on kaikkien joukkojen kyky suojautua ja jatkaa toimintaa CBRN tilanteessa. Tästä johtuen suojelumiehet eivät voi eivätkä saa harjoitella vain omassa keskuudessaan. Suojelujoukkojenkin on harjoiteltava yhteistoimintaa prikaatin muiden joukkojen kanssa. Tällä tavalla pystymme myös kehittämään joukkojemme ja johtoportaidemme kykyä toimia CBRN-aineiden vaikutuspiirissä. Tässä asiassa Porin prikaatilla on merkittävä rooli puolustusvoimien suojelutoiminnan kehittäjänä.

SAURUS OY

- vuonna 1982 perustettu suomalainen palo- ja pelastusajoneuvojen valmistaja osa Nordic Rescue Group konsernia
- työllistää noin 60 henkilöä, 3400 m²:n tilat Jyväskylän Säynätsalossa
- valmistanut noin 2000 ajoneuvoa, joista Puolustusvoimille yli 100 erilaista yksikköä: mm puhdistusajoneuvoja, keskiraskaita sammuksyk-siköitä, pelastusperävaunuja sekä lentokenttäkäyttöön soveltuvia erikoisajoneuvoja
- toteuttaa Puolustusvoimille valmistettujen ajoneuvojen vuosihuollot Millog Oy:n kanssa laadittujen yhteistyösopimusten mukaisesti

Iloisia ilmeitä Sauruksella, kuvassa (vasemmalta) Saurus Oy:n toimitusjohtaja Juhani Härkönen, SATPIONVP:n komentaja everstiluutnantti Jarkko Patrikainen, Saurus Oy:n jälkimarkkinointipäällikkö Reijo Julkunen, Nordic Rescue Group konsernin toimitusjohtaja Matti Huttunen ja Saurus Oy:n kalustovastaava Jarmo Turpeinen.

Porin prikaatin varusmiesten sotilaspoliisikoulutus annetaan Säkylässä

Teksti: kapteeni Kalle Nieminen Kuvat: Puolustusvoimat

Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoonan Esikuntakomppania vastaa prikaatin laajuisesti varusmiesten sotilaspoliisikoulutuksesta. Lisäksi yksikön järjestämällä sotilaspoliisialiupseerikursseilla koulutetaan myös sotakoiraryhmänjohtajat yhteistyössä Tiedustelukomppanian sotakoiraosaston kanssa. Sotilaspoliiseja tuotetaan sekä alueellisille joukoille että pienemmissä määrin operatiivisille yhtymille. Koulutukselle ehkä leimaa antavin piirre on sotilaspoliisimiehistön 255 vuorokauden palvelusaika, joka aiheuttaa sen, että samaan aikaan kun kotiutuva sotilaspoliisisaapumiserä on viimeisissä joukkokoulutuskauden harjoituksissaan, nuoremasta erästä valitut sotilaspoliisit aloittelevat taivaltaan sotilaspoliisin peruskurssilla. Tämä päällekkäisyys syö totuttua

enemmän erityisesti henkilöstöresursseja. Lisäksi sotilaspoliiseista on aina osa suorittamassa vartiovuoroaan joko Niinisalon tai Säkylän vartiostossa, joten koko joukolle yhteisiä aiheita joutuu aina kouluttamaan vähintään kaksi kertaa, kunnes 255 miehistön palveluksen loppumetreillä nuorempi erä ottaa vartiovastuun ja vanha erä voi alkaa harjaantua vaativimpiin joukon suoriteisiin.

Koulutusta koronan varjossa

Nyt syyskuussa kotiutuvien sotilaspoliisienkin koulutuksessa koronavarautumistoimet ovat aiheuttaneet merkittäviä haasteita. Aluksi sotilaspoliisit jaettiin kaikkiin kolmeen koulutusryhmään aliupseerikurssille valitut mukaan lukien, joka 2+2+2 systeemillä aiheutti sen, että sotilaspoliisien olles-

sa kaksi viikkoa VMP-jaksolla ja kaksi viikkoa vartiopalveluksessa, jäi loput kaksi viikkoa aikaa kouluttaa käytännössä kuuden koulutusviikon asiat. Tämä näkyi erityisesti keväällä joukon koulutus- ja suoritustasossa 120 saapumiserän miehistötehtäviin valittujen kohdalla sekä nyt jo kotiutuneiden johtajien kohdalla. Aliupseerikurssin sotilaspoliisikoulutettavat saatiin luvan kanssa yhdistetyksi Esikuntakomppanian muiden aliupseerikurssilaisten kanssa samaan osastoon huhtikuussa, joka oli lopulta kevään pelastus niin varusmiesten koulutuksen kuin yksikön henkilökunnankin kannalta. Onneksi heinäkuun alussa kaikki yksikön sotilaspoliisit saatiin yhteen koulutusryhmään, mikä mahdollistaa kevään korona-tilanteeseen nähden henkilöstön käytön paremmin koulutusta tukvasti.

Tavallisia ihmisiä tarvitaan

Esikuntakomppanian päällikkö kapteeni **Toni Laine** kertoo tarkemmin sotilaspoliisikoulutukseen valittavien valintaprosessista ja vaatimuksista. Esikuntakomppaniaan käsketään palvelukseen kaikki alokkaat, jotka alokaskyselyssä ovat ilmoittaneet kiinnostuksensa sotilaspoliisikoulutukseen. Lisäksi sotilaspoliisikoulutuksesta annetaan tietoiskut varuskunnittain palveluksen alkupuolella. Vartiovahtuun vaihto vanhalta saapumiserältä nuoremmalle aiheuttaa sen, että sotilaspoliisivalintojen pitää olla tehtynä alokasjakson viidennellä viikolla, jotta koulutus päästään aloittamaan ajoissa. Sotilaspoliisikoulutettaviksi ei kaivata John Ramboja eikä rikollisia, vaan tavallisia ja hyväkuntoisia, maalaisjärjellä varustettuja yksilöitä. Palveluskelpoisuusluokan tulee tulla A, riketietojen melko puhtaat ja fyysinen kunto osoitettuna alokasjakson aikana vähintäänkin siihen kuuluvien testien.

Koulutuksen erityispiirteitä

Esikuntakomppanian sotilaspoliisilinjän johtaja, luutnantti **Valteri Laine** vastaa sotilaspoliisivarusmiesten kouluttamisesta päälliköltä ja operatiiviselta osastolta saatujen perusteiden mukaisesti. Laine kertoo työn olevan mielekästä ja monipuolista, koska jo aiemmin mainitut vartiovuorossa olevat sekä kahden saapumiserän päällekkäisyys haastavat joka päivä koulutuksen suunnittelijan harmaata aivomassaa eri tavalla. Linjan johtaja toimii myös itse kouluttajana linjan koulutustapah-tumissa sekä sotaharjoituksissa, joissa pääsee laittamaan itsensä eri tavalla likoon kuin läpivientien excel-taulukoiden kanssa. Sotilaspoliiseille annettava koulutus on voimankäyttökoulutuksineen, rakenteiden murtamisineen ja vastatoimiharjoituksineen todella monipuolista, jossa vartiopalveluksen kuristama noin 220 vuorokauden koulutusaika peruskurssin alkamisesta kotiutumiseen on todella tiivis.

Kouluttajan näkökulmasta

Kersantti **Janica Laine** työskentelee esikuntakomppaniassa sotilaspoliisijoukkueen johtajan tehtävässä sekä yksikön ajoneuvovastaavana. Työssään Laine vastaa joukkueen koulutustapah-tumien suunnittelusta ja valmistelusta

Sotilaspoliiseille koulutetaan taistelua erilaisissa ympäristöissä, myös rakennetulla alueella.

linjanjohtajan antaman ohjauksen ja vaatimusten mukaisesti. Työn suurimmat haasteet liittyvät jo aiemmissa puheenvuoroissa mainittuun saapumiserien päällekkäisyyteen. Oman työn-sä parhaina puolina Laine mainitsee varusmiehille annettavan koulutuksen monipuolisuuden, joka saa joka työpäivän tuntumaan erilaiselta sekä pakkottaa myös kouluttajan pitämään yllä ja päivittämään jatkuvasti omaa ammattitaitoaan. Kouluttajan tehtävään hakeutumiseen vaikuttivat varusmiehenä samassa yksikössä saatu positiivinen näkemys ja kokemus tehtävistä sekä henkilökunnasta välittyvä reipas tekemisen meininki. Tulevaisuudessa Laine haluaa toistaiseksi jatkaa nykyisessä tehtävässään sekä kurssittautua pidemmälle oman aselajin tehtäviin.

Sotilaspoliisireserviläisenä paikallispuolustusharjoituksessa

Sotilaspoliisien saapumiserien loppusodat osuvat alueellisiin paikallispuolustusharjoituksiin. KOKKOLA 20 -paikallispuolustusharjoitukseen osallistui myös reserviläissotilaspoliiseista perustettu Sotilaspoliisikomppania C. Joukko on koulutettu normaaleihin sotilaspoliisien tehtäviin, mutta sen lisäksi se on saanut kattavan koulutuksen erikoisjoukkojen vastaiseen toimintaan ja yksikön käytön painopiste on suunnitellusti heti mahdollisen kriisin alkuvaiheissa. Sotilaspoliisijoukkueessa palveleva reserviläinen, jääkäri **Severi Laine** kertoo, että harjoituksen puo-

leen väliin mennessä parasta on ollut vanhojen inttikavereiden tapaaminen ja laajemman kokonaisuuden näkeminen. Lievästi turhauttavaa oli itsensä saattaminen perustamispaikalle, joka oli Varsinais-Suomesta kotoisin olevalle melko kaukana. Loppuharjoituksesta Laine toivoo haastavia tehtäviä, joissa pääsee haastamaan itsensä ennen reserviläisten kotiuttamista.

Lääkintätaidot ovat tarpeen kaikille sotilaspoliiseille ja erityisesti niistä on hyötyä taistelutilanteissa.

KOKKOLA 20

-paikallispuolustusharjoitus

Toimittanut: Annu Porttila Kuvat: Puolustusvoimat

Porin prikaati toteutti 7.–11.9. välisenä aikana Kokkolassa paikallispuolustusharjoituksen. Harjoituksen johtajana toimi Porin prikaatin apulaiskomentaja **Riku Suikkanen**. Kokkola 20 kytkeytyi osaksi muita, Maavoimien samaan aikaan ympäri maata toteuttamia paikallispuolustusharjoituksia.

Kokkola 20 -harjoituksen tavoitteena oli kouluttaa paitsi paikallispataljoonatasen reserviläisjoukkoja ja varusmiehiä, myös harjoituttaa Puolustusvoimien henkilöstöä. Harjoitukseen osallistui kaikkinsa noin 840 henkeä, joista reserviläisiä oli noin 400, eri joukko-osastoista koottuja varusmiehiä noin 360 ja henkilökuntaa noin 70. Ajoneuvoja harjoituksessa oli reilusti yli 200.

Harjoittelun ja toiminnan painopisteenä olivat paikallisjoukkojen ydintehtävät. Näitä ovat muun muassa joukkojen perustaminen ja perustamisen suojaus, alueiden valvonta ja tärkeiden kohteiden suojaus, viranomaisyhteistyö, muiden joukkojen tukeminen ja paikalliset taistelutehtävät. Kaikissa harjoituksen vaiheissa noudatettiin Puolustusvoimien COVID-19 -ohjeistusta.

Viranomaisyhteistyössä keskityttiin yhteisen tilannekuvan muodostamiseen ja jakamiseen, tiedonvaihtoon ja yhteistoimintaan sekä johtamiseen ja raportointiin. Valmiuden ja puolustuskyvyn osoittaminen ja lisääminen sekä maanpuolustustahdon kehittäminen ja medianäkyvyys olivat myös harjoituksen tärkeitä tavoitteita.

Harjoituksen kävivät tarkastamassa

Maavoimien komentaja, kenraaliluutnantti **Petri Hulkko** sekä Puolustusvoimain komentaja, kenraali **Timo Kivinen**.

Eräs näkyvimmistä paikallispuolustusharjoituksen tapahtumista oli harjoitusviikon keskelle sijoitettu moniviranomaistoimintaa esittelevä toripäivä. Tuolloin kokkolalaisilla oli mahdollisuus tutustua myös Puolustusvoimien toimintaan ja kalustoon ja tavata harjoitukseen osallistuvia joukkoja. Myös Kokkola 20 -harjoituksen tarkastamassa ollut Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti Hulkko vieraili paikalla.

Kokkolalaiset toivottivat joukot tervetulleiksi kotiseudulleen. Kaduilla ja toreilla nähtiin iloisia ilmeitä ja kuultiin hyvää palautetta sekä spontaaneja kommentteja paikalliselta väeltä.

- Tämä harjoitus on meille kokkolalaisille ehdottomasti positiivinen asia. On hienoa, että Puolustusvoimat näkyy ja kuuluu myös meidän alueellamme. Meiltä Pohjanmaalta löytyy maanpuolustushenkeä ja isänmaallisuutta ja siksi on hienoa, että olette täällä, totesi päiväkävelynsä päätteeksi torille saapunut herra.

Toritapahtumaan osallistui myös pikukuväkeä, jota kiinnosti erityisesti pelastuslaitoksen kalusto sekä sotakoira Kalli. Myös kokkolalaiset **Susanna**, **Adele** ja **Adessa** olivat tulleet toritapahtumaan.

- Näimme jo eilen Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen väkeä alueella. Olemmekin seuranneet mielenkiinnolla tapahtumia. On hyvä, että Puolustusvoimat näkyvät. Muutoinkin harjoitus tuo seudulle mukavaa piristystä. Adele ihastui toritapahtumassa erityisesti sotakoiranäytökseen ja oli sitä mieltä, että olisi hienoa saada itsekin joskus vihreä maastopuku ylleen.

Myös paikallisten oppilaitosten opiskelijat vierailivat toritapahtumassa tutustuen Puolustusvoimien ohella eri viranomaisten toimintaan. Kannuslainen opiskelija **Ivan** oli yllättynyt tapahtumasta. Hän ei tiennyt paikallispuolustusharjoituksesta ennakoon.

- En ole sosiaalisessa mediassakaan törmännyt harjoitukseen. En ole tiennyt tästä mitään, mutta tämä vaikuttaa tosi mielenkiintoiselta. Itsekin aion armeijaan mennä. Se vain yksinkertaisesti kuuluu asiaan, Ivan kertoi.

Myös osalle muista tapahtumaan osallistuneista nuorista tieto Kokkola 20 -harjoituksesta oli yllätys. Monipuolisesta viestinnästä huolimatta viesti ei ollut tavoittanut heitä juuri heidän käyttämiensä sosiaalisen median kanavien kautta.

18-vuotias kokkolalainen **Aino** sitä vastoin oli tullut toritapahtumaan varta vasten. Harjoitusjoukkoja tai -kalustoa hän ei ollut vielä alkuvuikosta ehtinyt nähdä.

Ainon pitkäaikainen haave on käymässä toteen, sillä hän aloittaa naisten vapaaehtoisen asepalveluksen ensi kesänä Kajaanissa. Myös johtajakoulutus ja poliisin ura kiinnostavat.

- Olen kiinnostunut maanpuolustuksesta, ja haluan myös testata omia rajojani sekä kehittää itseäni. Ajatuksen tasolla olen jo valmistautunut tulevaan palvelukseen ja kuntoillutkin olen aiempaa enemmän. Tässä tapahtumassa halusin tutustua erityisesti Puolustusvoimien ja poliisin toimintaan.

Kokkolalaiset **Pirjo** ja **Jean** olivat havainneet harjoitusjoukkoja jo alkuvuikosta.

- Kun näimme sotilaita harjoittelemassa, tuli tunne, että onneksi saamme asua Suomessa. On hieno asia, että näitä asioita harjoitellaan, ja samalla se tuo turvallisuuden tunnetta meille muille, he kommentoivat.

Toritapahtuma kirvoitti myös muistelemaan pariskunnan omien poikien armeija-aikaa sekä vanhempien tunteuksia poikien lähtiessä suorittamaan asepalvelusta.

- Tämä nykyinen asevelvollisuus on hyvä systeemi. Isät olisivat tehneet tur-

haa työtä, jos meillä ei olisi yleistä asevelvollisuutta.

- Suomi on meille niin rakas, Pirjo vielä tiivistää.

Kokkola 20 -paikallispuolustusharjoitus osoitti, että kansalaiset kokevat Puolustusvoimien läsnäolon ja harjoittelun kotikonnuillaan myönteisenä ja että maanpuolustustahto ja kiinnostus maanpuolustukseen ovat korkealla tasolla.

Meidän paikallispuolustajien tehtäväksi jää huolehtia, että näin on vastakin.

Niinisalossa on erinomaiset esikuntatilat. Entisen YK-esikunnan edessä on YK:n rauhanturvaajille pystytetty muistomerkki. Kuva Kari Jokisalo.

Puolustuskiinteistöt – yhdessä enemmän

Teksti: Jyrki Nurminen

Senaatti-kiinteistöjen Porin prikaatin asiakaspäällikkö, eversti evp.

Tätä kirjoittaessani laki Puolustuskiinteistöistä on Eduskunnan käsittelyssä. Valmistelut Puolustuskiinteistöjen perustamiseksi ovat kuitenkin jo täydessä vauhdissa. Puolustusvoimien uusin kumppani valmistautuu aloittamaan toimintansa 1.1.2021. Artikkelissa käsitellään joukko-osaston ja Puolustuskiinteistöjen välistä yhteistoimintaa asiakastyön näkökulmasta.

Puolustuskiinteistöjen tehtävänä on tuottaa Puolustusvoimien ja sen määrittelemien kumppanien tarvitsemat tilapalvelut sekä huolehtia hallinnassaan olevasta valtion kiinteistövarallisuudesta. Puolustuskiinteistöjen toiminta tukee joukko-osaston suorituskykyjen ylläpitämistä ja kehittämistä.

Miksi muutos?

Nykyään käytössä olevan toimintamallin mukaisesti vuokralainen, eli Puolustusvoimat, on vastannut vuokraamiensa kohteiden ylläpidosta. Puo-

lustusvoimat on ostanut ylläpitoon liittyvät työt Rakennuslaitokselta. Vuokranantaja eli Senaatti-kiinteistöt on vastannut rakennusten peruskorjauksista ja uudisinvestoinneista.

Kahdelle taholle hajautunut kiinteistöjen hoitomalli ei ole tuottanut Puolustusvoimia riittävästi tukevaa palvelumallia, jossa vastuut olisivat selkeät. Senaatti-kiinteistöjen ja Rakennuslaitoksen välistä työnjakoa ei aina ole kyetty saamaan riittävän yksiselitteiseksi, mikä on voinut näkyä joukko-osastossa vastuiden epäselvyytenä, asioiden tarpeettomana ”pompotteluna” ja viiveenä sekä lisäkustannuksena. Niin ikään tilahallinnan tilannekuva on ollut epäyhtenäinen.

Hajautuneen mallin ominaisuutena on myös kiinteistöorganisaatioiden resurssien hajautuminen ja osaamiskapeikkojen syntyminen kumpaankin organisaatioon. Tällä hetkellä niin Senaatti-kiinteistöt kuin Rakennuslaitoskin kärsivät esim. rakennuttamisen osaamisen niukkuudesta.

Uutta kohti

Asiakaslähtöiseen Puolustuskiinteistöön yhdistyy Puolustushallinnon rakennuslaitoksen ja Senaatti-kiinteistöjen henkilöstön Puolustusvoimien toiminnan hyvin tunteva osaaminen. Suunnitelman mukaan Rakennuslaitos lakkautetaan vuoden 2020 lopussa ja sen henkilöstö siirtyy pääosin Puolustuskiinteistöihin ja osa Senaatti-konsernin yhteisiin palveluihin. Niin ikään Senaatti-kiinteistöstä Puolustusvoimien kanssa yhteistyötä tekevät henkilöt siirtyvät Puolustuskiinteistöihin.

Puolustuskiinteistöjen suunniteltu henkilövahvuus tulee olemaan noin 690 henkilöä. Vastaavasti uusimuotoisen, muille valtion tila-asiakkaille palveluja tuottavan Senaatti-kiinteistöjen henkilövahvuudeksi tulee noin 310 henkilöä. Yhteensä Senaatti-konsernissa on noin 1000 henkilöä.

Yhdessä tekeminen

Puolustuskiinteistöt tukee joukko-osaston toimitilajohtamiseen liittyviä tehtäviä enemmän kuin nykyiset kumppaniorganisaatiot yhteensä. Puolustuskiinteistöt ja joukko-osasto laativat yhdessä varuskunnan tilojen ja alueiden kehittämissuunnitelmat. Joukko-osaston tilojen tarvemäärittely ja tilatarve-esitykset valmistellaan yhteistyössä. Puolustuskiinteistöjen henkilöstö tuo valmisteluun kiinteistöalan näkökulman ja erilaisia ratkaisumahdollisuuksia kustannusvaikutuksineen. Joukko-osasto puolestaan tehtäväänsä ja toimintaansa liittyvät tarpeensa ja vaatimukset.

Tilannekuva

Puolustuskiinteistöllä tulee olemaan tilannekuvajärjestely, jonka avulla joukko-osastoille, tulosityksiköille ja pääesikunnille tuotetaan niiden tarvitsema tilahallinnan tilannekuva. Tällaista vakioitua ja strukturoitua järjestelyä ei tällä hetkellä ole. Erityisesti puolustushaaraesikunnat ovat tässä suhteessa jääneet paitsioon.

Ehyt tilannekuva luo perustan joukko-osaston tilaratkaisuille ja oikea-aikaisille päätöksille. Tilannekuva ylläpidetään turvallisessa ympäristössä mm. käytössä olevasta resurssitilanteesta, rakennushankkeiden tilanteesta, tilo-

jen käytettävyydestä, sisäolosuhteista ja kunnossapitotarpeesta.

Oikean tilannekuvan perusteella laaditaan rakennuksille, rakenteille ja verkostoille 10 vuoden toimenpideohjelma, jossa otetaan huomioon korjattavuus sekä peruskorjaus- ja perusrannustarpeet. Ohjelmaan sisällytetään varuskunnan tilojen ja alueiden kehittämissuunnitelmien ja Puolustusvoimien kehittämisohjelmien vaatimat investoinnit.

Kiinteistöpäällikkö - kiinteistölaivan kapteeni

Kuhunkin joukko-osastoon nimetään Puolustuskiinteistöjen kiinteistöpäällikkö, joka on paikallistasolla joukko-osaston lähin yhteyshenkilö kiinteistöasioissa. Kiinteistöpäällikkö on hyvin paikalliset olosuhteet, toiminnan ja rakennukset tunteva kiinteistöalan ammattilainen. Hänen alaisuudessaan toimivat varuskunnassa mm. kiinteistönhoito-, sähkö-, LVI-, kunnossapito- ja siivousasiantuntijat. Joukko-osastolle tutut Rakennuslaitoksen henkilöt jatkavat palvelutuotantoa myös Puolustuskiinteistöissä.

Kiinteistöpäällikkö osallistuu tiiviisti joukko-osaston ja varuskunnan tilahallinnan järjestelyjen toteuttamiseen ja suunnitteluun. Hän pitää joukko-osaston johdon ja huoltojohdon tietoisena tilahallinnan asioista ja rakennusten

käytettävyydestä. On toivottavaa, että joukko-osasto ottaisi kiinteistöpäällikön mukaan esim. kausipalaverihin ja kuukausikokouksiin sekä asiantuntijana johtoryhmätyöskentelyyn. Sekä Säkylän että Niinisalon varuskuntiin nimitetään omat kiinteistöpäälliköt.

Kiinteistöt osa suorituskyyä

Turvallisuusympäristön muutos edellyttää mm. joukko-osaston käytössä olevien kiinteistöjen huoltovarmuuden ja toimintakyvyn parantamista. Yksi keskeinen tekijä Puolustuskiinteistöjen perustamisessa onkin ollut joukko-osastojen valmiuden ja suorituskyvyn tukeminen kiinteistönpidon keinoin.

Jokaiseen varuskuntaan laaditaan normaaliolojen häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin varautumiseen liittyvä valmiussuunnitelma. Kiinteistöpäällikkö laatii suunnitelman yhdessä joukko-osaston kanssa. Valmiussuunnitelman perusteeksi joukko-osaston käytössä olevat rakennukset luokitellaan palveluluokkiin niiden kriittisyyden ja suojaustasovaatimusten perusteella.

Valmiussuunnitelma käsittää suorituskyvyn kannalta keskeisimpien rakennusten taloteknisten järjestelmien ylläpidon, varaosat ja -järjestelmät, kiinteistöhenkilöstön käytön suunnitelman, koulutuksen, harjoittelun jne. Suunnitelman toimeenpano testataan ja harjoitellaan vuosittain.

Niinisalon varuskunta on valtioneuvoston päätöksellä julistettu valtakunnallisesti merkittäväksi rakennetuksi kulttuuriympäristöksi. Kuvassa osa Suomen hienoimmasta kasarmista (lamellikasarmi) Kuva Kari Jokisalo.

Kriisinhallinta ja ulkomaisen avun vastaanotto

Puolustuskiinteistöt vastaa sotilaallisten kriisinhallinta-operaatioiden tukikohtien koko elinkaaren hallinnasta. Puolustuskiinteistöt hankkii rakentamisen, ylläpidon ja purkamisen ensisijaisesti ulkopuolisilta toimijoilta vuokraamalla tai leasing-menettelyllä. Toissijaisesti tukikohta rakennetaan, ylläpidetään ja puretaan omalla henkilöstöllä. Tukikohtarakenteet toteutetaan pääasiassa tilapäisrakenteina.

Puolustuskiinteistöt toteuttaa ulkomaisen avun vastaanottamiseen ja kansainväliseen harjoitustoimintaan liittyvät tilapäiset alue-/tilaratkaisut. Tilapäisen tukeutumisen alueista ja rakenteista luodaan kv-tukikohtien toimintamallia ja järjestelyjä vastaava toimintamallikuvaus ja tyyppiratkaisut.

Puolustusvoimien tilahallinnan kehittäminen

Samalla kun kehitetään Puolustusvoimien ja Puolustuskiinteistöjen välistä yhteistoimintaa tulee Puolustusvoimien omia tilahallinnan prosesseja ja tehtäviä tarkastella osana kokonaisuutta. Mahdolliset päällekkäiset tehtävät pitää karsia pois ja toimintamallit virtaviivaistaa.

Esimerkkinä Puolustusvoimien tilahallinnan kehittämisestä voisi mainita rakennushankkeiden turvallisuuslaitteiden hankinnat. Puolustusvoimat vastaa jatkossakin vaatimusmäärittelyistä ja omistaa turvallisuusvalvonnan laitteet ja järjestelmät. Tavoitteena on kuitenkin yksinkertaistaa hankintamallia siirtämällä turvallisuusjärjestelmien aktiivilaitteiden hankinta Puolustuskiinteistöille.

Lopuksi

Odotukset Puolustuskiinteistöjä kohtaan ovat oikeutetusti korkealla. Organisaatiota ja prosesseja on valmisteltu

Säkylän kaikki kasarmit saadaan peruskorjatuksi ensi vuonna. Kasarmien takaa kaadettiin metsä ja kasarmien peruskorjauksiin liittyen rakennettiin takatie. Ajoneuvot pysäköidään kasarmien taakse ja kasarmeista rakennettiin uloskäynnit rakennuksen takapuolelle. Varusmiesten liikenne- ja palvelusturvallisuus parantui huomattavasti.
Kuva Markus Raittinen.

huolella ja henkilöstöä on koulutettu lähes hengästyttävällä tahdilla.

Organisaatiomuutoksessa on aina vaarana, että rikotaan jotakin toimivaa. Puolustuskiinteistöjen suunnittelussa tämä on pyritty välttämään koko henkilöstön osallistamisella ja avoimella dialogilla Rakennuslaitoksessa, Senaattissa ja Puolustusvoimissa.

Huolellisesta suunnittelusta, valmistelusta ja koulutuksesta huolimatta ihan kaikki ei varmaankaan ole valmista

Säkylän varuskunnan keskusaukio on hieno suojeltu rakennuskokonaisuus. Kuvassa varuskuntaravintola ja sotilaskoti.

Kuvat: Markus Raittinen

vuoden alusta lukien. Joukko-osastojen perehdytystilaisuuksia, asiakasta-paamisia, henkilöstön kouluttamista ja tarvittavaa toiminnan hienosäätöä tehdään vuoden vaihteen jälkeenkin. Suunta on selvä ja tavoite kirkkaana mielessä - yhdessä enemmän.

Seikkaile Säkylään

Säkylä
Satasyytäl

150
vuotta

www.sakyla.fi

Senaatti

Teemme tilaa onnistumiselle

Senaatti-kiinteistöt
www.senaatti.fi

Talvisodan muistomerkki Niinisalossa

Teksti: Kapteeni Raine Lauhanen Kuva: Kari Jokisalo

Talvisodan muistomerkki paljastettiin Niinisalon varuskunnassa 30.11.1989, kun tuli kuluneeksi 50-vuotta talvisodan syttymisestä. Muistomerkkin paljastustilaisuus oli hyvinkin iso ja juhlallinen tapahtuma. Paikalla oli runsaasti sotaveteraaneja sekä muita kutsuvieraita. Juhlapuheen piti entinen Satakunnan tykistörykmentin komentaja, eversti **Martti Rintanen**, joka myös itse oli osallistunut talvisodan taisteluihin.

Muistomerkkihankkeen alullepanija oli Kankaanpään sotaveteraanien silloinen puheenjohtaja **Vihtori Siivo**. Hän toimi myös muistomerkkitoimikunnan puheenjohtajana. Nyt jo edesmennyt Vihtori Siivo oli esimerkillinen, aktiivinen sekä tunnettu sotaveteraanien puolestapuhuja myös valtakunnallisesti. Puolustusvoimien puolelta ja hankkeen organisaattorina toimi Satakunnan tykistörykmentin silloinen komentaja, everstiluutnantti **Jaakko Lindell**.

Talvisodan muistomerkki sijaitsee samalla paikalla, josta talvisotaan lähtivät Honkajoen, Ikaalisten, Jämijärven, Kankaanpään, Karvian, Kihniön ja Parakanon miehet. Muistomerkkin iso gra-

fiittikivi on tuotu kankaanpääläisen sotaveteraanin **Oiva Vanha-Hongon** mailta. Muistomerkkin 155 K77 -tykkien tunnetuin sodan ajan joukko oli Syvärin Linnoituspatteristo 2, jossa palveli myös satakuntalaisia tykkimiehiä. Viimeiset laukaukset tykeillä ammuttiin 1944.

Talvisodan muistomerkki on alueen sotaveteraaneille edelleen tärkeä yhdistävä tekijä. Vuosittain sekä talvisodan alkamisen päivänä että talvisodan päättymisen muistopäivänä, muistomerkille lasketaan seppele yhdessä Porin prikaatin edustajien kanssa. Tilaisuuteen osallistuvat alueen vielä elossa olevat sotaveteraanit sekä maanpuolustusjärjestöjen edustajia.

Vuosien saatossa muistomerkkin sijainti metsäisessä maastossa sekä vuodenaikojen vaikutus olivat jättäneet siihen jälkensä. Kivi itsessään sekä siihen kiinnitetyt laatat olivat sammaloituneet vahvasti. Ympäröivä puusto oli levittänyt kariketta, jolloin esimerkiksi muistomerkkiä ympäröivät betonikivet olivat jääneet karikkeen alle. Muistomerkille vievä kivetys oli painunut ja alkuperäinen betonikivien ladonta vään-

tynyt. Keväisin talvisodan päättymisen muistopäivänä tämä kivityksen painuminen aiheutti sen, että vettä oli noin 20 cm:n vahvuudella kivityksellä, jolla seppelepartion oli tarkoitus toimia.

Edelleen muistomerkillä olevat kaksi ranskalaisvalmisteista 155 K77 -tykkiä olivat ulkoasultaan huonossa kunnossa. Maalipinta oli osin haalistunut, ruostetta esiintyi ja pyörät olivat osin pahoin lahon vaurioittamat. Tykkien betonialustat olivat kallistuneet ja painuneet noin 10 cm, minkä seurauksena tykit olivat vinossa.

Talvisodan muistomerkkin ja museotykkien kunnostus

Viime vuonna muistomerkki pestiin Porin prikaatin toimesta Museoviraston ja Sotamuseon antamin reunaehdoin. Muistomerkille vievä kiveys ladottiin uusiksi. Rikkinäiset kivet vaihdettiin uusiin. Kiveys oli myös osin liian kapea seppelepartion liikkumiselle, jolloin kivitystä levennettiin. Talvisodan muistomerkkin kulkuväylällä on nyky muodossa 105 betonikiveä muistuttamassa jälkipolvia yhtä monesta talvisodan kunnian päivästä.

Muistomerkkin aluetta keväisin vaivannut sulamisvesi johdettiin pois kaadoilla sekä tehtiin uusi salaojitus. Alueen nurmialue uusittiin tarvittavilta osin. Puolustushallinnon rakennuslaitos teki istutussiirrännäisiä alueen ympäristöön. Liian lähellä kivitystä sijainnut lipputanko siirrettiin näkyvämmälle paikalle lähemmäksi pääporttia, koska lipputangon sijainti osin häytti seppelepartion ryhmittymistä.

Talvisodan muistomerkkin museotykeille oli viimeksi tehty huolto 1970-80-luvuilla silloisen joukko-osaston eli Satakunnan tykistörykmentin toimesta. Nykyinen kunnostus tehtiin Sotamuseon antamin ohjein. Tykkien maalipinta uusittiin sekä pyörien lahoviat korjattiin voimassa olevan ohjeistuksen mukaisesti. Tykkien betonialustat valettiin uusiksi. Nyt tykit ovat suorassa, kuten 30 vuotta sitten muistomerkkin paljastamishetkellä.

Talvisodan muistomerkki ja sen tykit on nyt saatettu Porin prikaatin toimesta alkuperäiseen arvoiseensa ulkoasuun. Muistomerkkien ja museotykkien ylläpito on osa Porin prikaatin perinteitä.

Varusmiesgallup

(kysely on toteutettu 1.-9.9.2020 Niinisalossa)

Ruoka on hyvää, eikä siinä ole mitään moittittavaa. Muonituskeskuksen ruoka on kuitenkin taivaallista. Täällä olen alkanut tykkäämään varsinkin hernekeitosta.

Jääkäri Haglund,
2. Huoltokomppania

Muonituskeskuksen ruoat ovat hyviä, mutta pataruoat ovat koostumukseltaan liian keittomaisia. Parhainta ruokaa ovat lihapullat ja pasta.

Jääkäri Törmälä,
2. Huoltokomppania

Pystyn syömään mitä vain ruokaa ja pidän kyllä kaikesta. Varsinkin muonituskeskuksen ruoka on luksusta. Kuitenkin maastoruoassa pitäisi olla enemmän vihanneksia. Lempiruokaani on ollut lihamakaronilaatikko.

Jääkäri Salonen,
2. Huoltokomppania

**Mitä mieltä olet
Puolustusvoimien
tarjoamasta ruoasta?**

**Mikä on ollut lempi-
ruokaasi?**

Muonituskeskuksen ruokavalikoima on kyllä ihan menevä, variaatioita on mielestäni hyvin. Pakkiruokaakin syö ihan mielellään.

Tykkimies Lehto,
2. Patteri

Teksti ja kuvat:
Ville Unger ja Salla Salo

Muonituskeskuksessa on hyvä, että sieltä löytyy kaiken näköistä. On hyvä että mukesta saa aamukahvin. Kasvisruoka on myös odotuksistani huolimatta valmistettu hyvin.

Tykkimies Kalliokari,
2. Patteri

Astuin varusmiespalvelukseen Porin prikaatin Säkylässä helteisenä heinäkuun päivänä 2018. Rehelli-syyden nimissä minua jännitti lähteä armeijaan. Rakkolaastareiden ja proteiniapatukoiden lisäksi olin pakannut laukkuuni paitsi toiveikkaita odotuksia, myös hajottavia tornihuhuja. Vielä palveluksen aloituspäivänäkin reservin auringossa kylpeneet kaverini jaksoivat muistuttaa, että Huovinrinteen metsissä kuulemma riittäisi hiekkaa lapioitavaksi. Voimakkaista ennakkoluuloista huolimatta päätin asennoitua uuteen elämänvaiheeseen uteliaan avoimella ja päättäväisellä mielellä. Kantaessani sipulisäkkiä varusvarastolta tupaan en olisi osannut aavistaa, miten ainutlaatuisia mahdollisuuksia sotaväki tulisi-kaan tarjoamaan.

Vaikka jälkikäteen ajateltuna ehkä jokusen päivän vaihtaisin pois ja muuttaman kipinävuorossa viettämäni yön kernaasti nukkuisin, osoittautui väli-vuosi kurkkusalaatissa yhdeksi elämäni merkittävimmistä kokemuksista. Porin prikaatissa peruskoulutuskau-desta alkanut matkani jatkui aliupseerikurssin ensimmäisen vaiheen jälkeen Reserviupseerikouluun Haminaan, mis-sä sain osallistua Perintö-kurssimme suunnitteluun oppilaskunnasta käsin. Siirtyessäni johtajakaudeksi Kaartin jääkäriyrykmenttiin sekä Pääesikunnan koulutusosastolle pääsin ohjaamaan va-rusmiesten palvelusolojen kehittämistä yhteistyössä erinomaisten esimiesteni kanssa. Varusmiesten palvelushyvin-voinnista innostuneena lähdin myös pystyttämään Varusmiestoimikuntien kilttaa, jossa vaalimme toimintakyvyn

Pahimpia ovat mustamaalatut aamut

Teksti: Juho Rasa

edistämisen perinteitä sekä ylläpidämme VMTK-toimihenkilöiden yhdyssi-teitä palveluksen jälkeenkin. Helsingin Reserviupseerien Viestiosastossa olen saanut ilon toimia nuorisoupseerina ja vaikuttaa Reserviupseeriliiton Nuorten toimikunnassa.

En voi olla kannustamatta lukijoita kiinnittämään huomionsa alokkaiden pelottelemisen sijaan armeija-ajan kul-talautasiin. Varusmiespalvelus tarjosi minulle matkan, jonka varrella ylitin itseni useita kertoja, löysin elinikäisiä ystäviä ja päädyin tragikoomisiin tilan-teisiin, jotka nostavat yhä hymyn huu-lilleni.

Varusmiesaikaisista Porin prikaatin kouluttajistani minulle on jäänyt erityisesti mieleen komppanianpäällik-könäni toiminut kapteeni Tomi Saik-konen sekä kapteeni Hanna Lehtinen,

jonka kanssa sain myöhemmin ruotia Koulutus 2020 -uudistusta SuomiAree-nassa heinäkuussa 2019. Ryhmätyö-taidot, päämäärätietoisuus ja nöyryys ovat armeijassa oppimiani johtajuuden periaatteita, jotka ovat osoittautuneet korvaamattomiksi myös porttien ulko-puolella. Vaikka sotilaspassin leimaamisesta tulee ensi kesänä kuluneeksi jo kaksi vuotta, porilaisrumpalin sanat – kunnia, velvollisuus ja tahto – velvoit-tavat minua yhä.

Varusmiespalvelus tarjoaa nuorelle sellaisia kokemuksia, joita ei siviilielä-mässä pääse kokemaan edes rahalla. Haluankin kannustaa kaikkia nykyisiä ja tulevia varusmiehiä ottamaan palve-luksestaan kaiken irti. Olkaa aktiivisia ja tarttuka mahdollisuuksiin. Niin mi-näkin tein – ja sain enemmän kuin osa-sin ikinä kuvitella.

YHDESSÄ PAREMPI JA TURVALLINEN TULEVAISUUS.

**Turvaa kaluston
koko elinjaksoille.**

Millog ylläpitää maa- ja
merivoimien kalustoja sekä
ilmavoimien valvonta-
järjestelmiä niin normaali-
kuin poikkeusoloissa.

Millog

millog.fi

f \ y \ in

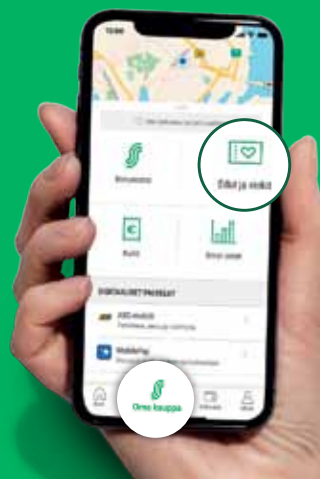
”MISTÄKÖHÄN eduista sitä tänään NAUTTISI?”

Osuimmat edut löydät S-mobiilin Oma kauppa
-osiesta.

Lataa S-mobiili
sovelluskaupastasi.

Lataa
App Storesta

HAAVI
Google Play
PALVELUSTA

SSO

Palveluita ja asumisen laatua

Kuva: Juhana Levonen

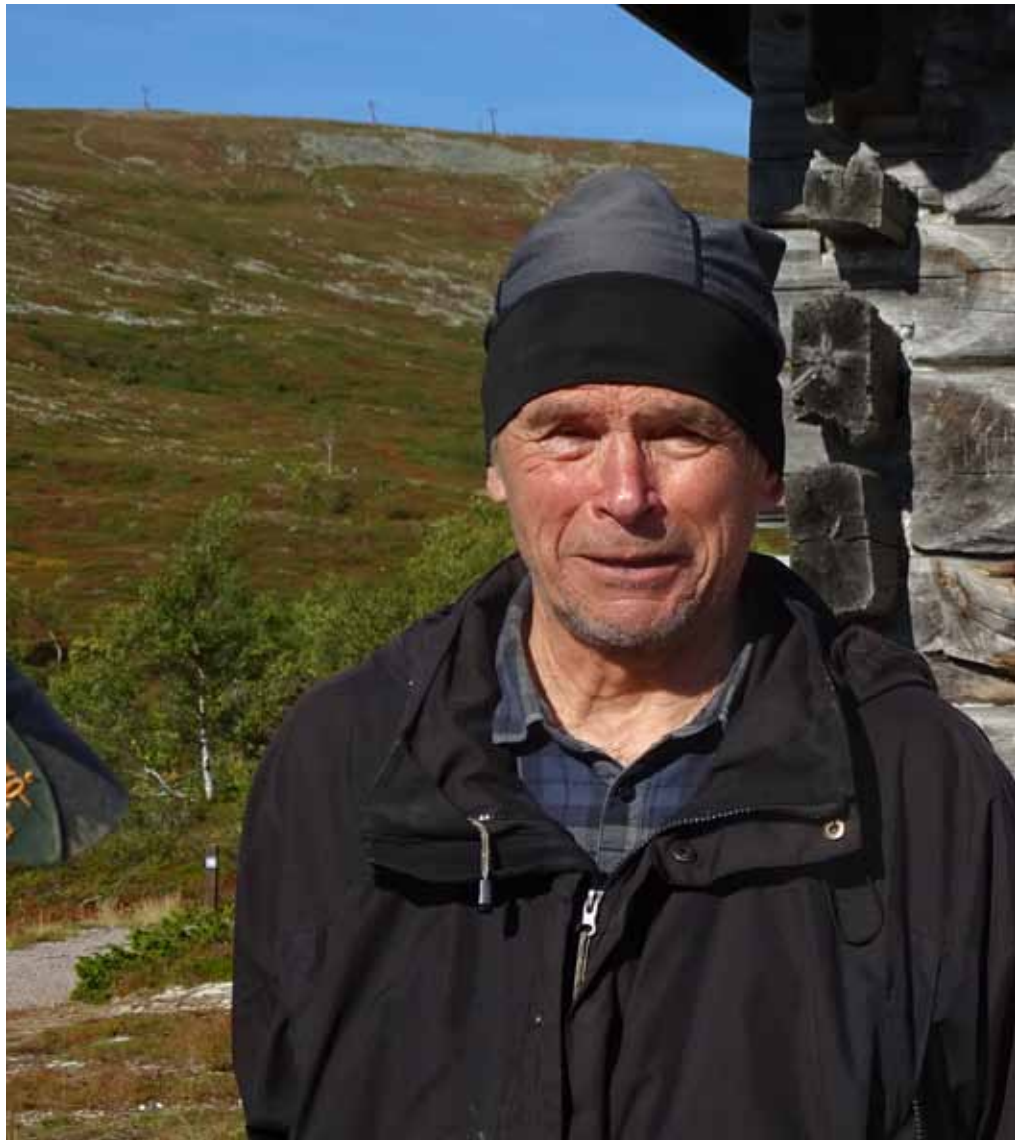

KANKAANPÄÄ

Äly, taide ja hyvinvointi asuvat meillä - www.kankaanpaa.fi

Teksti ja kuva: Asko Tanhuanpää

Tuomo Peltola, suunnistuksen moninkertainen Suomen mestari ja kolmasti Jukolan viestin voittanut mies, sekä Suomelle useita MM-mitaleita tuonut Liisa Peltola kohtasivat vuonna 2015 Kilpisjärvellä haasteen, josta tuli lopulta pariskunnan elämän kovin suunnistus. Sen panoksena oli oma henki.

Tuomo ja Liisa Peltolan elämän vaativimmassa suunnistuksessa palkintona oli lopulta oma henki:

Nyt kelpaa elää”

- Nyt kelpaa elää, huokaisee elokuussa 75 vuotta täyttänyt Porin prikaatin kilan valtuuskunnan pitkäaikainen jäsen Tuomo Peltola kotonaan Liedossa. Kilpisjärven tapahtumista on kulunut jo viisi vuotta, mutta unohtumaan ne eivät pääse.

- Varpaista jäi sentään jäljelle suurin osa, 55 prosenttia. Molempien jalkojen iso- ja pikkusormet jouduttiin amputoimaan, Peltola laskee leikkiä vakavalta asialla.

- Kun minut löydettiin, oli ruumiinlämpö lopulta enää 22 astetta. Onneksi pääsin hypotermiapotilaiden hoitoon erikoistuneeseen Tromssan sairaalaan.

Vatsaakin leikattiin aika paljon, suolistoa järjesteltiin uusiksi ja lyhennettiin, hän jatkaa.

Palataan hetkeksi takaisin aikaan, jolloin Tuomo Peltolasta tuli Porilainen. Sotaveteraaniperheessä Liedossa varttunut Tuomo oli jo valmis diplomi-insinööri astuessaan vuonna 1969 varusmiespalvelukseen Säkylään. Joukko-osastossa panostettiin tuolloin vahvasti urheiluun ja kovakuntoinen maajoukkuesuunnistaja sanan täydessä merkityksessä haluttiin Huovinnrinteelle.

- Minut kutsuttiin sinne suunnistajaksi ja näin jälkikäteen voin tunnustaa, että

suunnistin armeijan läpi, kapteeniksi reservissä ylennetty Peltola sanoo.

- Meitä oli samaan aikaan palveluksessa useampia huippu-urheilijoita olympiavoittaja **Pekka Vasalasta** lähtien. Hänen lisäksi siellä olivat muun muassa **Pekka Päivärinta**, **Olavi Suomalainen** ja **Anssi Joutsenlahti**.

- Puolustusvoimien partiokilpailussa jouduimme tyytymään kakkossijaan joukkueella **Eilu**, **Juhonsalo**, **Paganus** ja **Peltola**. Se olisi ollut kilpailujen varsinainen kruunu, jonka häviäminen kieltämättä harmitti. Varusmiesten henkilökohtaisen kilpailun minä kuitenkin voitin, vain viikko ennen palvelukseen astumistaan uransa ensimmäisen Jukolan viestin voiton Liedon Parman joukkueessa saavuttanut Peltola muistaa.

Tuomo Peltola luettelee armeija-ajaltaan nimiä, jotka ovat jääneet erityisen positiivisella tavalla mieleen. Heitä ovat muun muassa aliupseerikoulun aikai-

nen esimies **Veikko Levander** ja koulunjohtaja **Santalahti**. Urheilupuolella tutuiksi tulivat puolestaan **Kalevi Eilu** ja **Matti Juhonsalo** sekä edelleen aktiivisesti suunnistava **Martti Kuivala**.

- Varusmies aika valaisi nuorelle miehelle monia asioita. Palvelukseen astuessani ajattelin vielä, että tarvitseeko Suomen kaltainen maa juuri sellaisia puolustusvoimia, mutta kotiutuessani ymmärsin jo, mikä on niiden merkitys, RUK:n Kaliiperi-nimiselle kurssille numero 132 osallistunut Peltola miettii.

Samoihin aikoihin varusmiespalveluksen kanssa Tuomo Peltola tutustui myös nykyiseen puolisoonsa Liisa Liukkoseen, joka suunnisti uransa kovimmat voitot sukunimellä Veijalainen. Läheisempi yhteiselo alkoi kuluvaan vuosituhannen alkupuolella ja naimisisa pariskunta on ollut reilut viisi vuotta.

- Liikunta ja luonto ovat asioita, jotka yhdistävät meitä, metsä on henkinen kotimme. Luonto on molemmille

enemmänkin lähtökohta kuin pelkkä ympäristö. Luonto ja maailma ovat positiivisia prosesseja, joita ihminen yrittää parhaansa mukaan sekoittaa jostain kohdasta.

- Itse olen huolestunut enemmänkin monimuotoisuuden vähenemisestä kuin esimerkiksi ilmastomuutoksesta. Sen turvaamiseksi haluan tehdä työtä, selvittää Peltola.

Halu nauttia luonnosta oli se asia, joka vei Peltolat talvella 2015 Kilpisjärvelle. Tuomolle kysymyksessä oli seitsemäs pidempi hiihto- ja telttaretki ja yllättäen siitä oli tulla myös hänen viimeisensä.

- En tajunnut lähtiessämme, että minulla oli jonkinlainen aineenvaihdunnan häiriö, joka veti lopulta kunnon alas ja kestävyys nollaan. Kun sitten vielä keli muuttui totaaliseksi eikä kompassikaan käyttäytynyt normaalisti, olivat katastrofin ainekset koossa. Siinä kelissä ei ollut itää eikä länttä, ei etelää.

- Olisi ehkä sittenkin kannattanut kysyä paikallisilta poromiehiltä, mitä he tekevät sellaisella kelillä. Vastaus olisi ollut yksiselitteinen, eli he pysyvät sisällä kämpässään, eivätkä lähde mihinkään, Tuomo Peltola myöntää.

- Minäkin huomasin jo aika varhaisessa vaiheessa, että Tuomolla ei tosiaankaan ollut kaikki kohdallaan. Kovakuntoinen mies ei meinannut pysyä vauhdissa mukana ja hetkeksi jo kadotin hänet kokonaan. Myöskään ruoka ei maistunut, kertoo puolestaan Liisa Peltola.

- Kaiken keskelläkin Tuomo jaksoi kuitenkin valaa uskoa minuun. Hän lohdutti, että ei tässä ole mitään hätää. Emme olleet Tuomon mukaan eksyksissä, emme olleet vain päässeet perille, jatkaa Peltola.

Peltolat olivat suunnitelleet yöpyvänsä tunturilla Lossujärven kämpässä, mutta lumipyryssä sitä ei löytynytäkään. Vasta kun väsynyt Tuomo joutui jäämään jälkeen, osui Liisa kuin vahingossa Lossujärvelle.

- Kun tajusin Tuomon jääneen, en enää löytänyt häntä. Hiihdin lopulta koko yön välttääkseni hypotermian ja kämpälle päästyäni taisin vaipua uneen. Sen keskeytti ovesta sisään astunut mies, joka toi pitkässä takissaan mieleen lännenfilmien cowboyn. Sain sanottua, että mieheni on jossain tunturissa, jolloin hän lähti ulos, käynnisti kelkkansa ja häipyi pois.

Liisa Peltolan tapaama mies oli norjalainen poromies **Ole-Thomas Baal**, joka löysi pahasti kylmettyneen Tuomo Peltolan välillä siksakkia muistuttaneita hiihtojälkiä seuraamalla.

- Olin liukunut hypotermiaan, enkä muista tunteneeni vilua missään vaiheessa. Kun sitten heräsin todellisuuteen Tromssan sairaalassa, sain paikalliselta lääkäriltä moitteet siitä, että olin valinnut jalkaani muoviset monot nahkaisten sijaan. Sitä virhettä ei olisi saanut tehdä, Tuomo Peltola tunnustaa.

- Olemme tavanneet saman lääkärin kanssa sen jälkeenkin ja hän on ollut aidosti ihmeissään kuultuaan, että suunnistan kaikesta huolimatta edelleenkin. Olen sanonut, että ilman sitä taustaa olisin tuskin selvinnyt, hän virnistää.

Tuomo ja Liisa Peltolan selviytymistarina Lapin erämaassa on tehty myös dokumentti ja kirja

Kutsunnat

Teksti: Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö
everstiluutnantti Petteri Iitti
Kuvat: Puolustusvoimat

Syksy on perinteisesti kutsuntojen aikaa. Asevelvollisten kutsunnat käynnistyivät Lounais-Suomen aluetoimiston osalta 18. elokuuta Kaarinasta ja jatkuvat koko syksyn päättyen Turussa 15. joulukuuta järjestettävään kutsuntapäivään. Tällä aikavälillä aluetoimiston väki kohtaa noin 4500 kutsuntaiän saavuttanutta nuorta miestä Varsinais-Suomen ja Satakunnan kunnissa.

Asevelvollisuuslain mukaan kutsunnan tarkoituksena on määrittää asevelvollisen palveluskelpoisuus, ja sen perusteella päättää palveluksesta. Lisäksi kutsunnoissa tulee antaa tietoa maanpuolustusvelvollisuudesta ja edistetään kansanterveystyötä. Lain mukaisesti: "Aluetoimisto asettaa kutsuntojen toimittamista varten toimialueelleen vuodeksi kerrallaan vähintään yhden kutsuntalautakunnan, jossa on puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä. Kutsuntalautakunnan puheenjohtajan tulee olla asevelvollisuusasioihin perehtynyt virassa oleva upseeri, jolla on kokemusta asevelvollisuusasioiden kä-

sittelemisestä. Muista jäsenistä toisen tulee olla asevelvollisuusasioihin perehtynyt sotilasvirassa palveleva henkilö ja toisen jäsenen sen kunnan edustaja, jonka kutsunnanalaisia kutsuntatoimintus koskee." Kunnan edustajan "maalikkojäsenen" tehtävä on valvoa, että kotikunnan asevelvollisia kohdellaan tasapuolisesti ja asiallisesti.

Kutsuntatilanteessa asevelvollista on kuultava ja hänen mielipiteensä ja halunsa palveluspaikan sekä palveluksen aloittamisajan suhteen tulee pyrkiä ottamaan huomioon. Kutsunnassa määritetään lääkärin lausuntoon perustuen kutsunnanalaisen palveluskelpoisuus. Kutsuntatilaisuuteen osallistuvalla määrätään palveluksen aloittamisajan kohta ja palveluspaikka, mikäli häntä ei terveydentilan perusteella määrätä C- tai E-luokkaan, tai hänellä ei ole perusteltua syytä palveluksen aloittamisajan lykkäämiselle (tällainen syy on esimerkiksi opinnot). Erikoisjoukkoihin hakeutumisen ilmoittaneille palveluksen aloittamisajankohta määrätään sellaiseen saapumiserään, että erikoisjouk-

koihin hakeutuminen on mahdollista. Selvittäessään pääsykokeet ja asevelvollisen ilmoittaessa ottavansa vastaan paikan erikoisjoukkokoulutuksessa aluetoimisto peruu alkuperäisen palvelukseenastumismääräyksen ja määrää henkilön uudelleen palvelukseen erikoisjoukkokoulutuksen aloitusajan ja paikan mukaiseen joukko-osastoon. Kun asevelvolliselle on kertaalleen kutsunnoissa määrätty palveluksen aloittamisajankohta sekä palveluspaikka, ei sitä voi muuttaa ennen palveluksen alkua ilman asianosaisen henkilökoh- taista hakemusta. Palvelukseen astumisen jälkeen joukko-osaston komentaja voi perustellusta syystä siirtää henkilön esimerkiksi joukko-osaston sisällä toiseen varuskuntaan. Vakaumukseen perustuvien syiden estäessä asevelvollisuuslaissa säädetyn palveluksen suorittamisen, kutsuntalautakunta vapauttaa henkilön tämän hakemuksen perusteella varusmiespalveluksen suorittamisesta ja henkilö on hakemuksen hyväksymisen jälkeen siviilipalvelusvelvollinen. Tällaisissa tapauksissa

kutsuntalautakunnan on viipymättä ilmoitettava siviilipalveluskeskukselle siviilipalvelushakemuksen hyväksymisestä ja siviilipalveluskeskus määrää palveluksen aloittamisesta.

Syksyn kutsunnoissa asevelvolliset määrätään aloittamaan palveluksensa vuosien 2021 - 2023 aikana. Pääosa vuonna 2002 syntyneestä ikäluokasta aloittaa palveluksensa vuonna 2022. Noin 1000 "onnellista" saa määräyksen astua palvelukseen vuoden 2021 saapumiserissä. Saapumiseräkohtaiset kiintiöt joukko-osastoihin ja saapumiseriin käskää Maavoimien esikunta. Lounais-Suomen aluetoimisto käskää pääosan kutsunnanalaisistaan Porin prikaatin varuskuntiin Säkylään ja Niinisaloon, lisäksi kiintiötä on osoitettu Rannikoprikaatiin ja Uudenmaanprikaatiin. Kutsunnanalaisten alueelliset halukuudet eri joukkoihin vaihtelevat. Turusta ja sen lähialueelta löytyy suhteellisesti eniten halukkaita Upinniemeen ja sieltä Merivoimien sisäisen valinnan kautta laivastojoukkoihin, jolloin palveluspaikaksi muuttuu Turun Pansio. Pohjois-Satakunnan osalta suunta on pääosin kohti Niinisaloa ja Varsinais-Suomesta sekä eteläisestä Satakunnasta halutaan Säkylän varuskuntaan. Suurin haaste palveluspaikkatarjonnan ja kutsunnanalaisen oman halukkuuden kohdalla muodostuu tasalla Rauma - Huittinen, josta pääosa olisi halukas palvelemaan Säkylässä. Koko ikäluokan tasapuolisen kohtelun ja palvelusenaikaisten lomamatkojen keston vuoksi näiltä Etelä-Satakunnan alueilta henkilöstöä määrätään paljon Niinisaloon. Äkkiseltään ei kuulosta järkevältä, mutta kun asian osalta huomioi sen, että esimerkiksi Kaarinassa ja Raisiossa asuville matka Niinisaloon olisi kaksinkertainen verrattuna raumalaiseen, niin Säkylään päättyy suhteellisesti enemmän väkeä Varsinais-Suomen kunnista. Toki kaikista kunnista on mahdollista päästä palvelukseen molempiin Porin prikaatin varuskuntiin ja Merivoimiin. Palveluspaikan lisäksi kutsunnoissa huomioidaan kutsunnanalaisen toive palveluksen aloitusajankohdasta. Selkeästi on havaittavissa, että suuri osa haluaisi palvelukseen jo kutsuntaa seuraavana vuonna. Saapumiseristä kesä on selkeästi suosittampi aloitusajankohda.

Lounais-Suomen aluetoimiston erikoisuutena on asevelvollisten valvonta ja kutsuntojen järjestäminen Ahvenan-

maan maakunnassa. Ahvenanmaan itsehallintolain mukaisesti, kotiseutuoikeuden omaavat saavat asevelvollisuuden suorittamisen sijasta vastaavalla tavalla palvella luotsi- ja majakkalaitoksessa tai muussa siviilihallinnossa. Tämän osalta on huomioitava, että määräys koskee vain henkilöitä, jotka ovat savuttaneet kotiseutuoikeuden ennen kuin ovat täyttäneet 12 vuotta. Kaikki Ahvenanmaan kotiseutuoikeuden omaavat saavat tuki suorittaa palveluksensa myös asevelvollisena. Tänä vuonna Ahvenanmaan kutsuntoihin osallistui 2002 syntyneitä kutsunnanalaisia viisi henkilöä ja lisäksi vapaaehtoisina viisi kotiseutuoikeuden omaavaa henkilöä. Ahvenanmaa tuo kutsuntasyksyn oman mausteensa poikkeavan asemansa ja kutsunnoissa käytettävän kielen osalta, sillä kutsuntakielenä on luonnollisesti ruotsi. Tämän lisäksi ruotsinkielisiä kutsuntoja järjestään Lounais-Suomen aluetoimiston alueella Paraisilla, Kemiön saarella ja Turussa. Palvelukseen määrittämisen osalta pitää huomioida, että suomen- tai ruotsinkielisellä asevelvollisella on oikeus

tulla määrättyksi joukko-osastoon, jonka opetuskieli on hänen äidinkiellensä. Tämän vuoksi ruotsia äidinkielenään puhuvat määrätään suurelta osin Uudenmaanprikaatiin, mutta heidän on luonnollisesti mahdollista palvella myös suomenkielisissä joukko-osastoissa. Asiaa toiselta kannalta tarkasteltaessa on hyvä muistaa, että vastaavasti suomea äidinkielenään puhuvia ei voida, ilman asevelvollisen omaa halua, määrätä aloittamaan palvelusta Uudenmaan prikaatissa. Tämän vuoksi mahdollisia tavoitevahvuuksien vajeita ei Uudenmaanprikaatin osalta voi korvata käskemällä suomenkielisiä asevelvollisia aloittamaan palvelustaan Dragsvikissä.

Kiireestä huolimatta syksy on mielenkiintoista aikaa, jolloin aluetoimistot näkyvät maakunnissa ja antavat Puolustusvoimien kasvot asevelvollisuusiän saavuttaneille nuorille. Onnistuneet kutsuntatapahtumat ovat maanpuolustustyötä parhaimmillaan ja antavat positiivisen ensivaikutelman armeijasta. Kutsuntojen järjestelyihin panostaminen kannattaa aina.

Kaikki viestivät

Teksti: Viljami Honkiniemi

Kuva: Vili Koskinen

Kutsu kutsuntoihin, alokastiedote, palvelukseenastumismääräys, kotiutumiskuvat ja reservissä kutsu kertausharjoituksiin. Vähintään nämä viisi analogisen viestinnän ilmentymää jokainen varusmiespalveluksensa suorittanut taistelija vastaanottaa postilaatikkoonsa jossakin vaiheessa sotilasuraansa. Viestintä Porin prikaatissa on kuitenkin paljon muutakin kuin nämä konkreettisimmat ja näkyvimvät esimerkit.

Palvelin Säkylässä nykyisen viestintävarusmiehen erityistehtävissä vain muutamia saapumiseriä sitten, jonka jälkeen siirryin Tampereen yliopistoon hakemaan viestinnän osaamiseeni akateemista teoriapohjaa. Toukokuussa kävelin prikaatin tutuista porteista uudelleen sisään, tällä kertaa farmarihousut jalassa ja henkilökunnan kulkulupa kaulassa. Varusmiespalveluksen aikana kerrytin yhdeksän kuukauden verran kokemusta joukko-osastomme viestinnästä, ja nyt kevään ja kesän aikana olen päässyt tutustumaan tähän kiehtovaan aiheeseen vielä syvemmin viestinnän korkeakouluharjoittelijana.

Informaatiota ja sirkushuveja

Ennen palveluksensa aloittamista tulevat varusmiehet voivat etukäteen etsiä tietoa väistämättömästä elämänmuu-

toksestaan paitsi virallisilta nettisivuilta, myös diginatiiveille ominaisemmin sosiaalisesta mediasta. Puolustusvoimien, maavoimien ja joukko-osastojen omat somekanavat ovat yksinkertainen tapa päästä sisälle oliivinvihreään arkeen myös porttien ulkopuolelta käsin. Porin prikaati päivittää aktiivisesti Facebookiaan, Twitteriään ja valtakunnallisia tilejä. Tämän lisäksi porilaisien varusmiesten vastuulle on uskottu maavoimien osuus valtakunnallisesta Snapchat-tilistä. Palveluksen aikana varusmiehet välittävät tornareita ja muita avainasioita interpersonaalisen viestinnän viitekehyksissä, eli tutummin sanottuna suusta suuhun. Puheiden lisäksi tarvitaan kuitenkin myös viestinnän asiantuntijoiden tekoja.

Kiinnostavan, viestintästrategian mukaisen ja asevelvollisuuden teemaan sopivan sisällön tuottaminen ei aina

ole helppoa. Ulostulomme näyttäytyvät usein yleisölle vain ohimenevinä monimediaisina julkaisuina, eikä niistä aina näe niihin kuluneita työtunteja. Joukko-osastomme tekemiset kiinnostavat tilastodatan perusteella kaikkia vauvasta vaariin, ja pyrimmekin tuottamaan jokaiselle jotakin. Ennen kaikkea tavoitteenamme on tarjota arvokasta informaatiota Porin prikaatin toiminnasta niin arjessa kuin juhlassakin. Kerromme poikkeuksetta tapahtumista, perinteiden kunnioittamisesta, aselajeista ja tehtävistä, kriisinhallinnasta, vierailuista ja kaikesta muusta kertomisen arvoisesta.

Tuleville alokkaille pyrimme viestimään erilaista tehtävistä prikaatissamme. Monipuolisen tiedon saaminen helpottaa oman osaamisen sanoittamista alokaskyselyyn, ja näin edesauttaa sopivan tehtävän löytymistä myös palveluksessa. Äitienpäivänä halusimme ilahduttaa koronatilanteen vuoksi kotona odottavia äitejä, joten Niinisalon varusmiehet lausuiivat Eino Leinoa. Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä toimimme julki palkitsemisia, seppeleenlaskuja, varusmiesten toimintaa ja Säkylän-Niinisalon varuskunnan lisäksi aluetoimistojemme muita juhlallisuuksia. Viikoittain ilmestyvään sisältöön panostetaan, ja sitä onkin tuottamassa tällä hetkellä henkilökunnan lisäksi viisi erityistehtävissä olevaa varusmiestä.

Viestintä mukautuu ja mukauttaa

Vallitsevat korona-ajan olosuhteet ovat korostaneet viestinnän merkitystä. Kotiväki ei pääse kirjoitushetkellä tapaamaan taistelijoita sotilaskotiin eikä viikonloppuvapaita toteuteta totuttuun tapaan. Kaikki perinteiset tapahtumat, kuten paraatit, läheistenpäivä ja juhlallinen valatilaisuus, on järjestetty ilman yleisöä. Läheiset ovat kuitenkin päässeet osallistumaan myös näihin tapahtumiin, verkkovälitteisesti. Läheistenpäivänä Porin prikaatin viestintätoimiala otti läheiset mukaan tutustumaan varuskuntaan ja varusmiehiin Facebookissa toteutetun livestriimin avulla. Allekirjoittanutkin pääsi haastamaan itseään juontamalla Niinisalon osuuden läheistenpäivästä suoraan Facebookiin.

Herakleitoksen mukaan vain muutos on ainut muuttumaton asia tässä

muutoksen maailmassa. Vaikka livekuvan lähettämistä ei ennen läheistenpäivää oltu kokeiltu, saavuttivat livestriimit jälkilähetyksineen suuren suosion. Tästä syystä ne päätettiin vakiinnuttaa osaksi Porin prikaatin viestinnän asearsenaalia ja vain viisi viikkoa myöhemmin valatilaisuudet nähtiinkin ulkopuolisen toimijan toteuttamina livestriimeinä. Livestriimit ovat oiva esimerkki viestinnän kyvystä mukautua. Teknologian kehityksen ja vuorovaikutuksen murroksen myötä myös viestiminen on muuttunut aikojen saatossa. Facebookin suljetut saapumiseräryhmät ovat varusmiehiltä saadun palautteen perusteella vanhentuneella, heidän vanhempiensa valtaamalla alustalla. Puolustusvoimien kaltaisessa valtavassa valtiollisessa organisaatiossa muutokseen reagoiminen ei usein onnistu sormia napsauttamalla. Tästä syystä sisältöä tuotetaan valtakunnallisesti myös nuorten suosimiin kanaviin, kuten Instagramiin ja Snapchattiin. Porin prikaatin varusmiehet edustavat Snapchatissa puolustushaaroista suurinta, eli maavoimia.

Perinteitä vaalien kohti tulevaisuutta

Monikanavainen viestintä pitää kuitenkin sisällään paljon muutakin kuin digitaalisen viestinnän. Vaikka henkilökunnan viikkotiedotteet ja monet muut asiat hoidetaan nykyään verkossa, ei paperista olla luopumassa. Puolustusvoimissa vaalitaan ja arvostetaan perinteitä, eikä edes ympäröivä muutos pysty aina kajoamaan vaalittuihin perinteisiin. Vuosikymmenten ajan ilmestynyt joukko-osastolehtemme Porilainen ilmestyy neljästi vuodessa, ja myös sen toteuttaminen aina suunnittelusta taittoon on viestijöidemme vastuulla. Porilainen kilahtaa jokaiseen tupaan, sekä henkilökunnan työpisteille. Tämän lisäksi lehti toimii porttien ulkopuolella Porin prikaatin käyntikorttina ja maanpuolustustahdon ylläpitäjänä.

Sisällöntuotanto, tiedottaminen ja asiantunteva viestiminen yleisellä tasolla eivät tapahdu hetken mielijohteesta. Päivittäinen työ on strategiaan ja normeihin perustuvaa, suunnitelmallista muutoksen keskellä elämistä. Suunnitteluun, sisäiseen viestintään, median kanssa toimimiseen ja hallin-

nollisiin asioihin käytettävä aika on näkymätöntä suurelle osalle yleisöä. Olen päässyt itse lähietäisyydeltä todistamaan sitä valtavaa työmäärää, joka prikaatissamme nähdään viestinnän eteen. Viestintätoimiala ei onneksi ole työmääränsä kanssa yksin. Taistelu loputonta työmäärää vastaan ei koske pelkästään viestinnän parissa päivittäin työskenteleviä. Yhteinen taistelu vaatii paljon sivullisia uhreja, varusmiehiä ja henkilökunnan edustajia. Haastatteluihin osallistuvat varusmiehet ja tietoa välittävät asiantuntijat kautta linjan ovat viestinnän etulinjan taistelijoita. Tämän lisäksi Porin prikaatin ylin johto paitsi johtaa joukko-osastomme viestintää, myös osallistuu järjestelmällisesti sen kehittämiseen ja tuottamiseen. Innovatiivinen ja aidosti kiinnostunut johtaminen johtaa tässäkin tapauksessa loistavaan lopputulokseen.

Zervuska haidis

Aikani Porin prikaatissa lähestyy valitettavasti jo toistamiseen loppuaan, ja alkaa olla aika palata etäyliopiston penkille. Loppukaneettina totean, ettei Puolustusvoimissa työskentely vastannut ollenkaan odotuksiani. Ensimmäisestä päivästä alkaen huomasin upseerienkin olevan vain ihmisiä, ja ennen kaikkea äärimmäisen mukavia sellaisia. Intijargonian ja jähittämisen sijaan sainkin loistavan työyhteisön ja palkitsevan työn. Kesä ei kuitenkaan ollut pelkästään ruusuilla tanssimista, vaan sain kokea myös pettymyksiä. Uno Turhapuron sitaatteja kuulin odotettua vähemmän ja valan vuoksi hernekeittopäivä siirtyi kertaalleen torstaista perjantaille.

Kokonaisuudessaan kesä oli antoisaa, ja tehdyn työn hedelmiä voi maistella nykyhetken lisäksi myös tulevaisuudessa. Työskentely Porin prikaatissa laitto minut pohtimaan sivuainevalintojani ja koko urapolkuani uudemman kerran, valtion leipä ei ehkä sittenkään ole ainakaan kapea. Toivottavasti pääsen vielä mukaan viestintään, joko työntekijänä tai reserviläisenä.

Porin prikaatille valtava kiitos unohtumattomasta kokemuksesta, ja ennen kaikkea arvokkaasta jokapäiväisestä työstänne maanpuolustuksemme eteen.

Vuorovastaava, sotilaskodin monitaituri

Teksti: Seija Heiska Kuva: Susanna Vuorinen

Tilausten tekeminen, tavarantoimitus, vastaanotto, kuormalistojen ja kuormien tarkistus, kuormien purku, kassatilitykset, tuotteiden kirjaaminen kassajärjestelmään, hävikin seuranta, tuotteiden riittävydestä huolehtiminen ja niiden laadun seuranta, juoma-automaateista huolehtiminen, myymäläautojen täyttö, pyykkihuolto, kukkien kastelu, sijaisten hankkiminen henkilökunnan poissaoloihin, kokouskahvitukset, henkilökunnan tauotukset, asiakaspalvelu kassalla ja linjastolla. Tässä on vain pieni osa töistä, jotka kuuluvat Sotilaskodin vuorovastaavan toimenkuvaan.

Sotilaskodissa työskentelee kaksi vuorovastaavaa, kumpikin on tässä tehtävässä vielä varsin tuore. Molemmilla on takana työ sotilaskotityöntekijänä.

Taija Viljanen, alkuperäiseltä koulutukseltaan lähihoitaja, jonka yritysyrityksen myötä tullut uranvaihto vei palvelualalle. Taija toimi kahvilayrittäjänä kuuden vuoden ajan ja vuodesta 2014 lähtien työpaikkana on ollut Sotilaskoti. Toinen vuorovastaava, **Seija Vähätalo** aloitti sotilaskodissa sotilaskotityöntekijänä. Henkilökuntamuutokset

Sotilaskodin monitaitureiden Taijan (vas.) ja Seijan (oik.) toimenkuva on niin monipuolinen, ettei työvuoron aikana käy aika pitkäksi.

avasivat vuorovastaavan paikan ja siinä tarjoutui mahdollisuus hiukan erilaiseen ja vastuullisempaan työhön. Odotuksena työn alkaessa oli monipuolisuus ja mukavat työkaverit. Korona-aika on vaikuttanut töihin yllättävän paljon. Työntekijöillä on ollut lomautusjaksoja, jolloin työntekijöitä on pitänyt yhdistellä, että saadaan kaikki hommat tehtyä. Taija kertoo, että hänellä ei var-

sinaisia odotuksia työstä ollut. Ennakolta hän tiesi, että töitä riittää ja kiirettä pitää. Työ opettaa tekijäänsä ja apua saa, kun vaan avaa suunsa ja kysyy. Taija pitää tärkeänä yhteistyötä Seijan kanssa. Apu ja tuki ovat saatavilla ja ongelmia ratkottaessa kaksi päätä on enemmän kuin yksi. Vapaa-aikana Seija upottaa sormet multaani ja hoitaa puutarhaa. Puutarhatöiden jälkeen voi nauttia hyvästä kirjasta tai kuunnella musiikkia. Lisäksi uinti ja vesijumppa ovat mieluisia. Ehkä kaikkein tärkeintä ovat lasten perheet ja 13 lastenlasta.

Taijan vapaa-aika kuluu ulkoilun ja liikunnan parissa. Välillä lenkkiseurana on perheen nelijalkainen lemmikki. Reippaamman sykkeen juoksulenkit Taija kirmaa yksin. Puutarhassa puuhastelu kuuluu Taijankin kesään. Äidin harrastuksiksi voi sanoa lasten harrastusten seuraamista ja kannustamista niin menestyksen kuin tappion hetkellä.

Terveys, perhe ja koti. Niitä molemmat pitävät tärkeinä ja niiden eteen täytyy tehdä parhaansa. Lopuksi Taija haluaa muistuttaa kaikkia: Kun säilyttää positiivisen asenteen, pääsee monen vaikean tilanteen yli helpommin.

SOTILASKOTI

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA

LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa

Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi

www.loimitili.fi

Värisilmä Hanakat®

Loimaalla uusi Color Cafe Shop Värisilmä

Suunnittelu, tarvikkeet ja asennus

Puh. 050 301 4974

Puh. 02-762 7996

Liikkeet avoinna ma-pe 8-17, la 9-13 Lamminkatu 19, Loimaa

Great Plains Mfg on maailman suurin suorakylvökonevalmistaja. **VerticalTill** muokkaukskalusto, kesantomurskaimet.

Özdöken
Tamm Makinen Saraji ve Ticaret A.Ş.

Özdöken kylvökoneet ja harat erikoisviljelyyn. Johtava merkki nyt myös Suomessa.

British Formula nestemäiset hiven-aineet ja lannoitteet sekä rakeiset NPK-lannoitteet suoraan tehtaalta.

PROPAX AGRO OY

www.suorakylvö.net
Timo Rouhiainen 041 438 2989

Kun maailma ei riitä, valitse

Rauma

Yli 170

koulutusvaihtoehtoa,
syksyllä tarjolla jopa

1500

aloituspaikkaa tekniikan
alan koulutuksiin!

[www.turku.fi/
opiskelijakaupunki](http://www.turku.fi/opiskelijakaupunki)

HUITTISTEN KAUPUNKI

www.huittinen.fi

TOYOTA

AUTO-CENTER

www.toyotaautocenter.fi

RAISIO LOIMAA FORSSA

LOIMAAN KIVI

www.loimaankivi.fi

Covid-19 -virus estää alueosastojen toimia

Teksti ja kuvat: Kari Nummila

Porin prikaatin killan Loimaan alueosaston ja kiltaan myös alaosaan kuuluvan Loimaan seutukunnan vääpelikerhon toimintoja ja omaa varainhankintaa on jouduttu supistamaan muun muassa siksi, että koronavirus on estänyt mittavien yleisötilaisuuksien järjestämistä.

Loimaan alueosastolla on normaali-vuosina useita mittavien tilaisuuksien liikenteenohjausprojekteja. Vääpelikerho puolestaan on kouluttanut jäseniään ja kymmenkunta henkilöä on suorittanut järjestysmieskortin. Killan Loimaan alueosaston jäsenmäärä on nyt vajaat 500 ja vääpelikerhon vajaat 70.

-Meillä oli elokuussa onneksi sentään yksi iso liikenteenohjausoperaatio, kun Varsinais-Suomen tractor pullingin tapahtuma järjestettiin Humppilaan, valtatie kahden varteen rakennetulla uudella vetoradalla. Tilaisuuden yleisömäärä nousi heti todella mittavaksi eli peräti kahteen tuhanteen henkeen, kertoo Loimaan alueosaston puheenjohtaja **Seppo Yli-Nissilä**.

Yli-Nissilä rekrytoi Humppilan tilaisuuteen yhdentoista hengen liikenteenohjausryhmän, eli onneksi osattiin varautua heti ensi kerran tapahtuman suoranaiseen yleisöryntäykseen. Yli-Nissilä itse oli samana päivänä Alastaron moottoriradalla Virtaalla Porsche-autojen valtakunnallisessa näyttelytapahtumassa. Päävastuun siellä kantoivat luonnollisesti Loimaan seutukunnan vääpelikerhon järjestyksenvalvojat.

- Korona on vaikuttanut ja hiljentänyt toimintaamme, kun emme tänä vuonna ole voineet järjestää esimerkiksi vuotuista retkitapahtumaamme. Vääpelikerhomme on perustettu vuonna 1995. Emme voi valitettavasti järjestää tänä vuonna suunnittelemaamme 25-vuotisjuhlaamme, vääpelikerhon puheenjohtaja **Simo Saarikallio** pahoittelee.

Killan Loimaan alueosasto on järjestänyt vuosittain Loimaalla yhteisen pikkujoulujuhlan, johon on osallistunut lähes 150 henkeä. Tämäkin tilaisuus jää väliin tänä vuonna. Perumaan jouduttiin myös Turun alueosaston vuosittain järjestämä suuri yleisötapahtuma,

Esko Keto (vas.) luotsasi Humppilan suuressa Tractor pulling -tapahtumassa killan Loimaan alueosaston liikenteenohjausjoukkoa.

Simo Saarikallio (vas.) ja Seppo Solla palkittiin MPKL:n ansiomitalilla Puolustusvoimien lippujuhlapäivänä 4. kesäkuuta.

Porilaiskonsertti Tuomaanpuistossa. Samoin turkulaiset ovat joutuneet siirtämään alueosastonsa 60-vuotisjuhlan. Salon seudun alueosasto joutui luopumaan kuluneena kesänä perinteisistä Marttilan tansseista ja alueosaston 60-vuotisjuhla joutui myös siirtolistalle.

Vääpelikillan puheenjohtajalle Simo Saarikalliolle ja vääpelikillan hallituksen jäsenelle **Seppo Sollalle** luovutettiin Puolustusvoimien lippujuhlapäivänä 4. kesäkuuta Maanpuolustuskiltojen liiton kiltä-ansiomitali.

Ylivääpeliksi reservissä noussut Saarikallio toimi mm. seitsemän vuotta Varsinais-Suomen reserviläispiirin puheenjohtajana ja edelleen myös Porin prikaatin killan hallituksessa. Sotilasmestariksi reservissä ylennyt Seppo Solla kuuluu edelleen vääpelien hallitukseen. Hän on osallistunut aktiivisesti reserviläistoiminnan ohella sotaveteraanityöhön Loimaan seudun sotaveteraaniyhdistyksen tukijaostossa, johon kuuluu lähes 500 jäsentä!

Porin Prikaatin Killan vuosikokous jätetään pitämättä vuonna 2020.

Seuraava vuosikokous pidetään 22.5.2021 Huovinrinteellä.

Arvoisat killan jäsenet

Olemme kokeneet hyvin poikkeuksellisen vuoden 2020. Koronapandemiasta johtuen Porin prikaatin killan toukokuulta syyskuulle siirretty vuosikokous jätetään kokonaan pitämättä.

Perusteita tehdyille päätökselle:

- varuskunnat joutuvat edelleen sulkemaan porttinsa ulkopuolisilta vierailijoilta eikä joukko-osastokillallakaan ole siksi mahdollisuutta päästä pitämään kokoustaan normaaliin kokouspaikkaansa
- killan viime vuoden tilinpäätös on tarkistettu ja siihen liittyvä vuosikertomus on laadittu sekä painettu kirjaseksi
- vuosien 2019-2022 toimintasuunnitelma on hyväksytty vuosikokouksessa 2019
- vuoden 2020 talousarvio on hyväksytty vuosikokouksessa 2019

- suuri osa killan vuosikokoukseen osallistuvista jäsenistä on riskiryhmäläisiä eikä killan tule tapahtumiensa välityksellä asettaa ketään minkäänlaiseen terveydelliseen vaaraan
- hallituksen kokoonpanoon ei ollut muutosesityksiä.

Näin ollen vanha hallitus jatkaa ensi toukokuuhun. Hallitus huolehtii parhaalla mahdollisella tavalla yhdistyksen varoista ja asioiden hoidosta. Nettisivujen uusiminen on kuluven kauden suurin investointi.

Tulen esittämään tänä syksynä hallitukselle, että vuoden 2021 vuosijäsenmaksu pidetään ennallaan. Tällöin hallitus toivoo, että vuosijäsenmaksu 2021 hyväksytään yksimielisesti jälkikäteen vuosikokouksessa. Näin päätettäessä jäsenmaksujen kerääminen voidaan aloittaa heti ensi vuoden alussa.

Puolustusvoimat on selvinnyt pandemiasta esimerkillisen hyvin. Myös vapaaehtoisen maanpuolustuksen tulee noudattaa varovaisuutta eikä aiheuttaa mahdollista mainehaittaa tapahtumien välityksellä.

Seuraava vuosikokous pidetään Huovinrinteellä toukokuun 22. päivänä vuonna 2021. Toivottavasti pandemia-tilanne yhteiskunnassa on silloin paljon rauhallisempi ja voimme kokoontua asiallisesti ohjeiden mukaisesti. Salon Alueosaston 60-vuotisjuhla 18.10. on edellä mainittuihin syihin vedoten siirretty pidettäväksi vuonna 2021.

Terveisin
Markku Heinonen
Porin prikaatin killan puheenjohtaja
heinonen.markku10@gmail.com

Porilaismuseum syntyi Nepposen aloitteesta

Teksti: Kari Nummila

Isänmaan mies, prikaatikenraali (evp.) ja kolmen kauden kansanedustaja Olli Nepponen täytti 80 vuotta 22. syyskuuta. Meille nykyisille ja tuleville porilaisille on erityisen merkittävä asia Porilaismuseon perustaminen ja sen säilyminen ja uudelleen syntyminen jopa entistä ehompana.

Museota voidaan hyödyntää myös uusien varusmiespolvien koulutuksessa esimerkiksi luomalla museokäynnillä motivoitua, vaikka Suomen sodan aikaisen Porin rykmentin lipunkantajan **Carl Gustaf Polvianderin** hengessä hänen legendaarisella lausahduksella kovassa taistelutilanteessa sanoin ”jaksan koska minua velvoittavat ”kunnia, velvollisuus; tahto”.

Tästä lankeaa aivan erityinen kiitos Ollille, jonka ideasta prikaatille tärkeä hanke eteni hänen hankkiessaan rahoituksen ja sen käytännön toteuttajaksi tuli myös museoharrastajana tunnettu sotilasmestari **Olli Linden**. Olli Nepponen on kuulunut Porin prikaatin kilan valtuuskuntaan vuodesta 1989.

Museon alkuperäisen tyyssijan tultua hometilaksi, sairaala jouduttiin purkamaan ja museotila hävisi samaa rataa – se ei ollut onneksi kuitenkaan kuin väliaikainen kuolinisku porilaismuseolle; erityisesti Ollin aktiivisuudesta sekä hänen laajasta kokemuksestaan ja yhteiskunnallisista suhteistaan johtuen perustettiin säätiö pelastamaan kerhorakennus myynniltä ja päällystökerhon entisiin tiloihin saadaan entistä ehompi sijoituspaikka Porilaismuseolle. Museoaktiivi, kapteeni **Heikki Saarinen** tekee työtä kokoelman eteen ja jatkaa meneillään olevaa Porilaismuseon aineiston näytteillepanon loppuunsaattamista.

Monipuolinen elämänura

Ollin poikkeuksellinen monipuolinen elämänura ja sen avulla syntynyt museoprojektikin eri vaiheineen on hyvä esimerkki juuri hyvistä yhteiskuntasuhteista; toimihan Olli muun muassa Pääesikunnan tiedotuspäällikkönä vuosina 1984–1988, Mikkelin sotilasläänin komentajana vuosina 1993–1998 sekä kansanedustajana vuosina 1999–2011 sekä hyvin lukuisissa eduskunnan valiokunnissa, mm. 12 vuotta puolustusvaliokunnassa. Ollin ansiota

on, että sodan ajan TK-miesten kuvi-
en digitointi vietiin läpi valtion varoin.
Mikkelissä Olli toimi kaupunginval-
tuuston puheenjohtajana 2005–2012 ja
kaupunginhallituksen varapuheenjohtajana 2013–2017.

- Tiedotuspäällikönkin posti, jos
moni muukin tehtäväni, vaati todella
paljon kontakteja niin ympäröivään yhteiskuntaan kuin laajemminkin. Työtä
piti tehdä urakalla, mutta sen mielenkiintoisuus kantoi ja antoi voimia, Olli
muistelee.

Prikaatista paljon hyviä muistoja

Olli toimi Porin prikaatin komentajana vuosina 1988–1992. Hän muistelee tätä aikaa suurella mielihyvällä ja kiittolisuudella. Hän kiittelee henkilökunnan hyvää joukko-osastohenkeä ja osaamista, joiden avulla ja itsekin uuden oppimisella sekä innolla erityisen vaatava tehtävä sujui.

- Erottuani vakinaisesta palveluksesta minua pyydettiin useamminkin puolueen kansanedustajaehdokkaaksi. En ollut mitenkään erityisesti ajatellut politiikkaan ryhtymistä, mutta sitten valitsin kuitenkin kokoomuksen ja lähdin ehdokkaaksi, Olli kertoo.

Ollin isä oli **Erkki Nepponen**, Alastaron Säästöpankin toimitusjohtaja, agronomi ja reservin majuri. Hän oli tunnettu ja pidetty sotaveteraani ja luottomies, joka tuli toimeen koko pitäjän veteraanikirjon kanssa. Erkki oli yli 60-prosenttinen sotainvalidi, joka silti työskenteli täysipäiväisesti. Hän menehtyi 53-vuotiaana. Ollin äidin isä oli saanut jääkärikoulutuksen ennen vapaussotaa Saksassa.

Veteraanipolvea kuunnellen

- Jo pikkupoikana kuuntelin, kun isä ja hänen aseveljensä keskustelivat sota-ajasta. Siinä ei todellakaan ollut esillä mitään uhoa, vaan surua asevelji-

en kaatumisesta, iloa itsenäisyydestä ja omasta selviämisestä ja kaikkineen tervettä isänmaallisuutta, joka oli antanut voimaa sotien aikana turvata kansallista vapauttamme ja itsenäisyyttämme. On syytä muistaa vanha sanonta, että kovissa taisteluissa syntynyt aseveljeys ei milloinkaan katoa.

- On erittäin valitettavaa, että sotaveteraanien ja sodanaikaisen kotirintamankin siviilien työn arvostus laski tietyillä tahoilla ja esiintyi jopa suoranaista halveksuntaa veteraanisukupolvea kohtaan. Onneksi suhtautuminen on muuttunut positiiviseksi, mutta valitettavan myöhään se tapahtui eikä esimerkiksi veteraanien kuntoutusta aloitettu aikanaan. Nyt tämä kunnia-kansalaisten, isänmaan pelastajien joukko on harventunut vähiin.

Olli iloitsee siitä, että yleinen asevelvollisuus säilytettiin pienen tuumailun jälkeen. Sitä on kehitetty aktiivisesti ajan vaatimusten mukaan. - Mielestäni

Olli Nepponen (vas.) voitti kolme Puolustusvoimien partiomestaruutta partiojohtajana vuosina 1962, 1964 ja 1971. Tämä kuva on vuodelta 1962, jolloin kisattiin Kontiolahdella. Kuva: Olli Nepposen kokoelma.

Nepposen perhe sotavuotena 1943 isän käydessä lomalla: Hanna (vas.), äiti Anna-Liisa, Kaijeli, isä Erkki ja Olli.

Nostalginen kuva Nepposen perheestä vuodelta 1942 isän käydessä lomalla rintamalta; takana äiti Anna-Liisa ja isä Erkki, edessä lapset Hanna ja Olli.

Kuvat: Olli Nepposen kokoelma.

erittäin myönteinen päätös oli naisten vapaaehtoinen asepalvelus. Olli oli itse valitsemassa ensimmäisiä vapaaehtoisia vuoden 1995 kesällä. Tänä kesänä hän on tullut jopa sellainen uudistus, että miehet ja naiset asuvat samoissa tuvilla Porin prikaatissa.

Urheilussa mukana

Urheilulla on ollut iso rooli kansakunnan itsenäistyessä ja edelleen kansan innoittajana sekä urheiluhengen ja isänmaallisenkin hengen ylläpitäjänä. Liikunta kaikkineenkin niin pikkupoiki-

kana kuin aikuisenakin on kuulunut Ollin jokapäiväiseen elämään.

Hän saattoi harventaa sokerijuurikasta jo pienestä koulupojasta alkaen. Isovanhempien luona, oman isän kotitilalla Alastarolla hän ylioppilaaksi tuloonsa saakka oli vankasti mukana maataloustouhuissa kaiket kesät. On aika harvinaista, että nyt joku kahdenkymppinen voi kertoa, että hän poikana ja nuorukaisena oli ollut elonkorjuussa mukana ohjastaen itse parihevosten vetämää, itseluovuttavaa elonleikkukonetta, ajoi traktorivetoista itsesitojaa ja lopulta itsekulkevaa leikkuupuimuriakin sitten 1950-luvulla.

"Multakulttuuri hienoin kulttuuri"

Sanotaan, että on suuri etuoikeus, kun saa läheltä seurata kasvun ihmettä maatilalla itse osallistuen työhön. Toinen sanonta on, että multakulttuuri on hienoin kulttuuri; tulehan "kulttuuri"-sanakin maan kultivoinnista eli maan muokkaamisesta.

Omasta urheilumenestyksestä kertovat myös mm. Akateeminen suunnistusmestaruus vuonna 1962, Puolustusvoimien partiomestaruudet partionjohtajana vuosina 1962 (KadK), partiomestaruus 1964 (LJK) ja 1971 (KadK).

Kovaa fyysistä kuntoa vaati myös kouluttajan työ Laskuvarjojääkärikoulussa vuosina 1964–1964. Laskuvarjohyppyjä hänelle kertyi yli 200! Vuosina 1969–1973 hän toimi kadettikoulussa liikuntakoulutusupseerina.

Ampumahihtäjien puheenjohtaja

Siviilipuolella Olli toimi mm. Ampumahihtoliiton puheenjohtajana vuosina 1991–1992 ja 2010–2017 sekä Suomen ampumaurheiluliiton varapuheenjohtajana vuosina 2006–2010. Lisäksi hänelle kertyi todella runsaasti muitakin urheilun luottamustoimia.

Ollille on myönnetty muun ohella mm. Suomen Leijonan ritarikunnan komentajamerkki, Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun kultainen ansioristi sekä Vapaudenristin ritarikunnan 1. luokan Vapaudenristi miekkoineen vuonna 2010.

Jotta kaupassa
olisi kiva käydä.

Asiakasomistajapalvelu ja S-pankki

Euran S-market ma-pe klo 12-17
Säkylän S-market to klo 9-11

Palvelemme myös ajanvarauksella.
Varaa aikasi osoitteesta s-pankki.fi

Keulan asiakaspalvelu puh. (02) 8330 220

S-PANKISSA
MAKSUTTOMAT
PANKKIPALVELUT

S-Pankki

K Rauta
MERINIITTY

Meriniitynkatu 11, 24100 SALO

IV-Pelti Luuri Oy

RAKENNUSPELTI- JA ILMASTOINTITYÖT

Puh: 02-763 6860, www.iv-peltiluuri.fi

SAURUS

HEXAMER
SILIKONITUOTTEET

Pakurlantie 6, 20380 Turku, Puh 010 617 620

Liity Killan jäseneksi!

Se käy helposti osoitteessa:

www.porinprikaatinkilta.fi/JÄSENYYS/jäsenhakemus

Porin prikaatin kiltä ry.

Osmo Suominen yhdessä Kajaanin Otanmäessä asustavan ystävänsä Heikki Tuuran kanssa "Porilaisuuden juurilla", Turun Tuomaanpuistossa Kuva: Seppo Tuhkanen

Maanpuolustustyötä Turussa, Suomessa ja Euroopassa

Teksti: Olli Alho

Toiminnanjohtaja ja sotilasmestari (res.) **Osmo Suominen** Piikkiöstä täytti 60 vuotta 25. elokuuta. maanpuolustustyössä toimivien hyvin tuntema Suominen on yli 35-vuotisen maanpuolustusuransa varrella ehtinyt toimimaan tehtävässä, jos toisessakin. Suominen suoritti asepalveluksensa Porin prikaatissa 1980-luvun alussa. Reserviläisuran ensimmäiset luottamustoimet avautuivat muutamaa vuotta myöhemmin silloisessa Varsinais-Suomen Reserviliupseeripiirissä ja liittyivät piirin nuorten toimintaan ja sen kehittämiseen.

Reserviliupseeripiirin lisäksi Suominen liittyi jo maanpuolustusuransa alkuvaiheessa mukaan Porin prikaatin killan toimintaan. Kiltatie eteni hallitukseen vuonna 1992, jossa Suominen toimi vuoteen 2012 asti. Toiseksi vahvaksi osa-alueeksi muodostui työ killan Turun seudun alueosaston hallituksessa, joka jatkuu edelleen. Pitkän linjan tekijänä Suominen on toiminut myös Turun alueosaston rahastonhoitajana 1990-luvulta asti. Lisäksi hän on mukana killan alaisuudessa toimivassa Loimaan seutukunnan vääpelikerhossa. Vuosien mittaan kertynyt tietopääoma on tehnyt Suomisesta laajasti hyödynnetyn killan perinne- ja historiatietojen asiantuntijan. Yksi pitkän ja ansiokkaan kiltauran kohokohdista nähtiin toukokuussa 2019, kun killan vuosikokous kutsui Suomisen Porin prikaatin killan kunniajäseneksi.

Strategiatyötä Reserviläisliiton varapuheenjohtajana

Ura Varsinais-Suomen Reserviläispiirissä eteni nousujohteisesti huipentuen piirin puheenjohtajuuteen vuosina 2003–2012. Laajin näköalapaikka

Killan puheenjohtaja Markku Heinonen luovutti Suomiselle hänen syntymäpäivänsä johdosta killan korkeimman huomionosoituksen – killan pienoislipun. Mukana onnittelemassa olivat Turun alueosaston puheenjohtaja Tuula Rahkonen ja varapuheenjohtaja Heikki Mäki.

Kuvat: Jorma Sanevuori.

Askeleet vievät Varsinais-Suomen Sotaveteraanipiirin ja Turun Sotaveteraanien toiminnanjohtajan aika ajoin Turun vanhalla hautausmaalla sijaitsevaan Veteraanilehtoon. "Monia tuttuja nimiä on kivissä – aika on rajalista", huokaa Suominen. Kuva: Seppo Tuhkanen

suomalaiseen maanpuolustustyöhön aukesi vuonna 2005, kun Suominen tuli valituksi Reserviläisliiton 3. varapuheenjohtajaksi. Pesti puheenjohtajistossa päättyi 1. varapuheenjohtajana vuonna 2015. Suominen muistelee Varsinais-Suomen Reserviläispiirin tuoreessa 60-vuotishistoriikissa varapuheenjohtaja-ajan liitossa olleen aikaa vievää, mutta antoisaa. Yhtenä erityisenä asiana mieleen jäi panostaminen strategiatyöhön.

– Olen huono arvioimaan sitä, mitä mahdollisesti sain aikaan, sen saavat

tehdä muut. Ehkä kuitenkin ensimmäinen todella pitkän aikavälin strategia vuosille 2008–2015 oli liiton historiasa jotain sellaista, jota ei aiemmin ollut tehty. Strategioilla oli kyllä ohjattu toimintaa 2000-luvun alussa, mutta ne oli laadittu kestoltaan huomattavasti lyhyemmiksi. Suominen muistelee historiikin laatija Markku Mäkisen haastattelussa.

Suominen nimitettiin Varsinais-Suomen Reserviläispiirin kunniapuheenjohtajaksi vuonna 2016 ja vuotta myöhemmin myös Reserviläisliiton kunniajäseneksi.

Monta rautaa tulessa veteraanien puolesta

2000-luvun ensimmäisen vuosikymmenen lopulta lukien sotaveteraanityö on käynyt Suomiselle yhä läheisemmäksi. Suominen on toiminut Varsinais-Suomen Sotaveteraanipiirin toiminnanjohtajana vuodesta 2006, jonka lisäksi hän on tänä päivänä aktiivinen viidessä eri luottamustehtävässä kunniakansalaisemme eteen tehtävän työn kunniakkaalla saralla, joista mainittakoon Sotiemme Veteraanit -keräyspäällikkyyks vuodesta 2007.

CISOR-järjestö vei kansainvälisiin tehtäviin

Reserviläisliitto otti reservin aliupseerien kansainvälisen kattojärjestö CISOR:n puheenjohtajuuden vastaan vuonna 2016. Tämä tarkoitti Suomiselle tehtäviä toistakymmentä eurooppalaista jäsenmaata käsittävän järjestön pääsihteerinä. Hyvin toiminut järjestön yleishallinto oli osaltaan mahdollistamassa sitä, että järjestön työtapojen modernisointi ja digitalisointi saattoivat kehittyä Suomen puheenjohtajuuskauden aikana suotuisasti. Suomen CISOR-puheenjohtajuus päättyi kesällä 2018, kun puheenjohtajuus siirtyi Belgialle. Suominen kuitenkin jatkoi järjestön pääsihteerinä myös Belgian puheenjohtajuuskaudella aina vuoteen 2020 saakka.

Osmo Suomisen syntymäpäiväkahvit nautittiin Turussa Heikkilän sotilaskodissa 25. elokuuta, jolloin monen osaluokan lisäksi myös lukuisissa tilaisuuksissa juhlapuhujana ansioitunut Suominen sai vuoron nauttia läheisten, ystävien ja yhteistyökumppanien muistamisista.

LUOMME EVÄITÄ HYVÄÄN ELÄMÄÄN

LEIJONA
CATERING

Helpotamme yrityksen arkea.
Polttoaineista rakennustarvikkeisiin
ja kokouskattauksista hotelliöihin.

Ota yhteyttä yhteistyöstä ja vapaista toimitiloista,
p. 044 725 1888 tai jussi.viitanen@sok.fi
Lisätiedot: s-kanava.fi/satakunta

Muista myös maksuton S-Business.
Se kuititon yrityskortti.

SATAKUNTA
Satakunnan Osuuskauppa

s-business.fi

KUN ET TAHDOK
PANKILTASI
KOHTELUA VAAN
PALVELUA

Säästöpankki

TAHDON ASIALLA.

EURA | HUITTINEN | KIIKOINEN | PORI, Kauppatori
SASTAMALA | SÄKYLÄ | puh. 010 841 5700

**OLETKO ETSIMÄSSÄ
UUTTA KOTIA?**

**Kruunuasunnot tarjoaa
monipuolisia asumisratkaisuja**

Hae Puolustusvoimien palvelukeskuksesta
työsuhdeasuntoa.

Koti sinua varten

OTA YHTEYTTÄ!
www.kruunuasunnot.fi

Kalle Joukanen otti heidät vastaan kirjoittajan kotikylässä Veneskoskella ns. Soikan ahteella. Turkulaiset n. 40 miestä (pääosa n. 130:stä oli komennettu Vöyrin sotakouluun) majoitettiin ns. Alakylän taloihin (Päivike, Oukari, Narvi, Vanha-Honko, Kärki) Ruokojärven pohjoisrannalle sekä kansakoululle kirkon viereen. Muonitus oli järjestetty järven toisella puolella olevalle Kansanopistolle. Kun opistolle vietiin suuria muuripatoja, levisi huhu, että valkoiset keittävät punavankejaan. Joukot alkoivat harjoitella ahkerasti läheisellä jäällä ilman aseita.

Porin suojeluskunnasta muodostettiin Porin pataljoona ja myöhemmin Porin rykmentti. Syntysanat lausui luutnantti **A. Lindqvist** 1.2.1918 Kankaanpäässä, mutta perustamispäiväksi tuli 23.2.1918, ja virallisesti 1.4.1918. Turun komppania oli sen 5. komppania.

Tulikaste Honkakoskella

Eversti **Ernst Linder** saapui Kankaanpäähän 20.2. **Mannerheim** oli nimittänyt hänet Satakunnan rintaman komentajaksi.

Toiminta alkoi heti. Linder oli saanut Mannerheimiltä käskyn varmistaa rintaman läntinen sivusta eli Pomarkku, Siikainen ja Merikarvia. Punakaartin hyökkäyksen piti alun perin kohdistua Merikarvialle, jonne Porin punakaartilaiset olivat etenemässä ja jossa jääkäriluutnantti **Paavo Talvela** oli Kristiinan lentävän pataljoonan kanssa vaikeuksissa. Siellä oli käyty jo Pohjansahan, Pirttijärven ja Haminaholman taisteluja. Kankaanpäähän oli saapunut myös ensimmäinen jääkäri, pöytyäläissyntyinen **Aarne Peltonen**, joka päällikkönä lähti johtamaan Turun komppanian n. 40 sotilaan osastoa hevosilla ja kirkkoreillä kohti Honkakoskea, jossa oli odotettavissa Rosendahlin ahteella (Tuunajärven tienhaara) punaisten hyökkäys. Tuntien odotuksen jälkeen aamulla 22.2. vartiomiehet havaitsivat Saarikosken tienhaarassa punaisten liikehdintää ja joukkojen lähestymistä. Joukossa oli n. 400 punakaartilasta, jotka väijytyksen havaittuaan jakaantuivat kahdelle puolelle tietä lähtien kiertämään kohti valkoisten asemia. Lyhyen laukaustenvaihdon jälkeen päällikkö Peltonen totesi nopeasti taistelun turhaksi yhdeksänkertaista

vihollista vastaan ja kysyi puhelimella ohjeita Kankaanpäästä saamatta selkeitä ohjeita, jolloin päätti lähteä vetäytymään takaisin Veneskoskelle, jossa maasto olisi sopivampaa puolustukselle. Karvianjoen rakenteilla olevan sillan kivistä muodostettiin vankat konekivääriasemat. Siellä majoituttiin alueen taloihin (isoisäni talo Kaappa, Pirilä, Dahl). Turun komppania oli saanut tulikasteensa. Punaiset miehittivät koko Honkakosken nopeasti ja ryöstivät taloja. Veneskosken torpissa sanottiin "hyvin menee, punaset on jo Anttilas". Kuultuaan huhuja tulossa olevista suuremmista valkoisten joukoista punaiset vetäytyivät takaisin Pomarkun kirkonkylään. Veneskoskella Turun komppania täydennettiin kokonaiseksi komppaniaksi.

Pomarkku valloitetaan

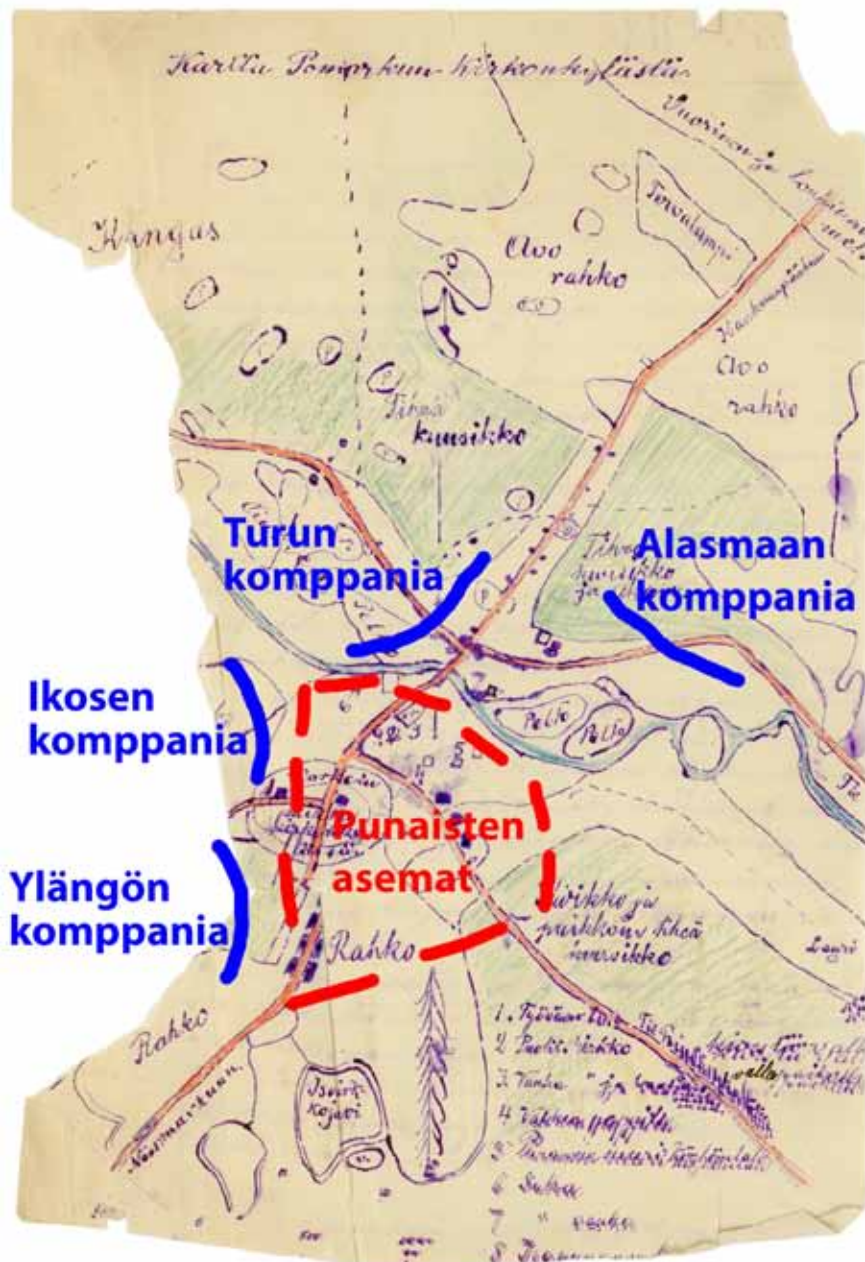
Tilanne Pomarkussa lähti kehittymään 21.2, jolloin Noormarkusta saapui vahva punakaartilaisosasto Pomarkkuun. Pitäjässä olleet kymmenkunta suojeluskuntalaista lähtivät kii-reellä Kankaanpäähän viestiä viemään. Pomarkun valloitus ei tulisi olemaan helppoa, sillä paikalla oli satoja punakaartilaisia johtajanaan sodan alussa menestyskekkäitä operaatioita johtanut **Kustaa Salminen**. Lavian suunnassa taisteltiin kovasti ja se sitoi joukko-

ja. Toisaalta helpotusta toivat tulossa olevat Kristiinan ja Vaasan pataljoonat, jotka pystyivät vapauttamaan Porin pataljoonan väkeä. Lisäksi hyvin koulutettuja jääkäreitä oli tulossa avuksi. Pomarkun hyökkäystä johtaneella Porin pataljoonan komentajalla, everstiluutnantti **Walter Berghillä** olivatkin kovan luokan tekijät alaisinaan, sillä neljän hyökkäyskomppanian päälliköistä jokainen nakkilalaista insinööriä **Väinö Ikosta** lukuun ottamatta oli juuri Saksasta saapunut jääkäri.

Hyökkäys alkoi 25.2. ja valkoiset saavuttivat suhteellisen helposti kirkonkylän laitamat, mutta keskusta pysyi punaisilla, joilla oli hallussaan tykki korkealla kirkonmäellä venäläisine käyttäjinään. Valkoiset olivat koko päivän taistelujen jälkeen erittäin väsyneitä ja harkitsivat vetäytymistä. Lunta oli kainaloihin asti. Iltapäivällä Kankaanpäästä avuksi saapunut jääkäri Alasmaan konekiväärikomppania alkoi tehdä selvää jälkeä ja punaisten rivit hajosivat ja he perääntyivät kohti Noormarkkua. Pomarkku oli valkoisilla.

Punaiset yrittivät vielä kahdesti Pomarkun kirkonmäen valloitusta 1.3. ja 9.3, jotka pystyttiin torjumaan. Jälkimäinen oli varsin verinen taistelu. Taistelun jälkeen laskettiin 80 punaisten kaatunutta. Pomarkku pysyi tukevasti valkoisten hallussa.

Pomarkun taistelun 25.2.1918 ryhmitys. Turun komppania hyökkäsi nykyisen yläasteen ja lukion suunnasta. Kartta löytyi Satakunnan museosta.

Ahlaisten Lampin taistelu

Pomarkun taistelujen jälkeen Turun komppania siirtyi Poosjärvi-Isojärvi-alueen taloihin majoitukseen (Kaanaa, isoisäni äidin kotitalo, Mäkelä, Anttila, Lahnanperä, Lapikisto). Talvelalla oli vaikeuksia Merikarvialla ja sinne hälytettiin heti turkulaisten 20 miehen suksiosasto Lamppiin hänen avukseen ja loppuosa komppaniasta saapui seuraavana yönä. Ahlaisten Lamppi on aika lähellä nykyistä 8-tietä ja siellä oli ison aukean reunalla hyvät asemat Talvelalla ja turkulaisilla 15.3. taistelussa. Punaiset joutuivat perääntymään kohti Noormarkkua. Seuraavana päivänä punaiset yrittivät vielä läpimurtoa, joka ei onnistunut kiivaista koko päivän jat-

kuneista taisteluista ja kiväärien punaisiksi kuumementuneista ja haljenneista piipuista huolimatta. Taistelun ratkaisi jääkäriluutnantti **Penttilän** "bluffikier-toiliike" höystettynä kuuluvilla pataljoona-komennoilla, jolloin punaiset eivät uskaltaneet enää edetä, vaan perääntyivät kohti Noormarkkua.

Noormarkun valtaus

Turun komppaniasta lähetettiin kolme ryhmää kohti Noormarkkua. Vihollinen piti vartiota Noormarkun suunnassa noin komppanian vahvuise-na. N. 200 punaista oli yöllä liikkeellä Ahlasiin johtavalla sivutiellä tarkoituk-senaan kiertää turkulaisten selkäpuo-lle, mutta he joutuivat kosketukseen

Penttilän joukkojen kanssa ja heidät pakotettiin perääntymään.

9.3. punaiset perääntyivät veris-säpäin Pomarkusta Noormarkkuun ja seuraavana päivänä valkoiset hätyytti-vät heitä jopa 1 000 taistelijan voimin. Seuraavana päivänä 10.3. levisi huhu, että vihollinen on tulossa ja syntyi hir-veä pakokauhu lähteä kohti Poria. Pu-naiset olivat vanginneet 27 Ahlströmin virkailijaa ja muita virkailijoita, joista 16:n osalta ilmoitettiin, että heidät lä-hetetään Helsinkiin sota-oikeuteen. Poriin oli kuljettava jalan. Kaksi kiel-täytyi lähtemästä ja he jäivät edelleen vangeiksi. 5-6 km:n päässä kävelijöiden lähtöpaikasta Koliahteen metsätaipa-leella loput ammuttiin joukossaan mm. johtaja **Rafael Ahlström**. Mitään järjel-listä syytä tähän ei ollut, mutta ilmei-sesti taustalla olivat tappiot Pomarkun taisteluissa. Porin punakaartin päällik-kö **Hannes Uksilakin** vaati selvitystä murhista. Ahlströmin perheen koti Ha-vulinna, tehtaan päärakennus Isotalo ja vastavalmistunut konttorirakennus ryöstettiin. Saaliinjaosta tapeltiin venä-läisten kanssa.

Porista kohti Turkua

Noormarkusta Turun komppania jatkoi kohti Poria ja Ruosniemessäkin oli pieni kahakka, mutta siitä selvitettiin. Porista punaiset lähtivät 11.4. tehden vielä lähtiessä monenlaista tuhoa polt-taen mm. rautatieaseman ja räjäyttäen sillan. Komppania kehaisi itseään siitä, että marssivat ensimmäisenä vapau-tettuun Poriin pienen partion jälkeen. Rykmentti sai myös oman lipun.

Porista alkoi salamamarssi kohti Turkua Kokemäen, Vammalan ja Urja-lan kautta, joilla paikkakunnilla ei enää ollut punaisia. Turkuun junalla 23.4. saavuttaessa asemalla valtasi petty-mys, ettei ketään ollut heitä vastassa. Turussa oli 13.4. juhlistu Saariston Va-paajoukkoa Turun vapauttajina. Porissa heitä oli juhlistu vapauttajina, mutta Turussa ei meinannut edes kahvia saa-da ostamalla. Miehiä oli kuitenkin 33 kivääreineen eikä siinä mikään autta-nut, kahvia tarjottiin hieman hajamie-lisesti.

Komppania ei tämän jälkeen osal-listunut enää taisteluihin, vaan se kou-lutettiin vartiotehtäviin Tammisaaren vankileirille ja hajotettiin 14.6.1918.

Perinnevaljakkotoiminta uuteen nousuun

Teksti: Kimmo Tuomi
Puheenjohtaja Pohjankankaan
Tykistökilta ry

Hevosten kuvat: Karolina Lahti

Kapinan Muisto,
"Maisa" s. 2014

Osaran Alissa,
"Salli" s. 2010

Sirvelin Loiste,
"Sirpa" s. 2014

Niinisalon Perinnevaljakko - ainut Suomessa

Pohjankankaan Tykistökiltaan jäsenyhdistyksenä kuuluvan Kankaanpään Seudun Tykistökillan ja Niinisalon ratsastajien yhteistoiminnassa ylläpitämä Perinnevaljakkotoiminta sai merkittävää lisäpotkua, kun Kenttätiekistösäätiön tuella saatiin hankituksi edullisesti laadukkaita ja kokeiltuja, perinnevaljakkotoimintaan sopivia suomenhevosia. **"Kapinan muisto", "Osaran Alissa" ja "Sirvelin loiste"** ovat nyt uusia Perinnevaljakon jäseniä ja valmiina esiintymään lähinnä maanpuolustushenkisissä, mutta tarvittaessa muissakin toimintaan sopivissa tilaisuuksissa. Porin prikaati tukee Perinnevaljakkotoimintaa materiaalisesti, antaa varastointitukea kalustolle Niinisalon toimipisteessä ja kuljetustukea, mikäli valjakon esiintyminen liittyy Puolustusvoimien toimintaan. Tykistökillan perinnevaljakkovastaavana on toiminut pitkään kovan kokemuksen hevosvaljakkoasioista omaava majuri evp. **Pekka Termala.**

Suomen kenttätiekistön hevosvetoisen kauden päätyttyä vuonna 1970 nähtiin tärkeänä perinteiden säilyttäminen nimenomaan Niinisalossa, jossa

olivat kenttätiekistön viimeiset hevoset ja jossa koulutettiin viimeiset ratsurit. Satakunnan Tykistörykmentti aloitti perinnevaljakkotoiminnan yhdessä Eläinlääkintäkoulun kanssa 1980-luvun alussa, jolloin Niinisalossa sijainnut Tykistömuseo halusi elävöittää kesäkausiensa.

Kun Puolustusvoimat vuonna 1993 luopui kokonaan hevosista, päättivät Niinisalon Ratsastajat ry ja Kankaanpään Seudun Tykistökilta jatkaa alkanutta perinnettä. Niinisalon Ratsastajat ry osti toimintaa varten armeijan huutokaupasta 12 suomenhevosta. Näin saatiin kaksi tykkivaljakkoa, jotka ovat esittäneet erilaisissa maanpuolustustahtumissa asemaajon, tulenavauksen ja ajoon lähdön tuliasemasta. Armeijalta hankittujen hevosten korkea ikä verotti valjakkohevosien määrää niin, että toiminta supistui yhteen valjakkoon, jota on täydennetty Niinisalon Ratsastajat ry:n poistuneiden hevosten tilalle hankkimilla uusilla, tykinvetoon sopivilla suomenhevosilla.

Entisistä armeijan hevosista viimeinen, vuonna 1988 syntynyt **SA Uusi-Matti**, joka toimi jaosjohtajan ratsuna, jouduttiin lopettamaan 2019 syksyllä. Viimeinen kahden valjakon ohimarssi ja asemaajonäytös nähtiin Puolustus-

voimien valtakunnallisessa paraatissa Hämeenlinnassa vuonna 2007. Tämän jälkeen on ollut kymmeniä esiintymisiä yhdellä valjakolla.

Tykkivaljakkoon sopivalle hevoselle ovat vaatimuksena mm. seuraavat asiat:

- on 6-14 -vuotias ratsastukselle ja ajolle opetettu
- sopeutuu toisiin hevosiin
- on tervejalkainen, (entisillä ravureilla usein jalkavaivoja)
- on lujahermoinen, rautavannepyöräiset etuvaunu ja tykki ovat pelottaneet jyrinällä ajossa kokeilussa olleet ja hylätyt
- ei saa vauhkoon tulla tykinlaukauksista (useimmat tottuvat niihin aika helposti).

Perinne jatkuu ja toivottavasti ensi vuonna, kun olemme päässeet koronaviruksesta eroon, uudistunut Perinnevaljakko esiintyy taas niin Läheisten- ja Kiltapäivillä kuin Itsenäisyyspäivän näytöksessä ja mahdollisesti muissakin tilaisuuksissa. Tärkeäksi arvostamme perinne täytyy säilyttää.

Kuva: Maanpuolustusyhdistys

Majuri evp. Kimmo Tuomi on toiminut Eläinlääkintäkoulun johtajana vuosina 1993-1994.

